

Besvarelse af spørgsmål S 94 stillet af Torben Hansen (S) den 3. oktober 2002.

Spørgsmål S 94 :

"Er ministeren uenig i den opfattelse, at GEUS, bl.a. på baggrund af omtalen i Dagbladet Politiken, søndag den 29. september 2002, ikke er gearret til at bistå Energistyrelsen med den nødvendige geologiske ekspertise i de kommende forhandlinger om retten til olie og gasefterforskningen i Nordsøen efter 2012 med store samfundstab til følge?"

Svar:

Det fremgår af aftale mellem staten og A.P. Møller fra 1962, at der, i god tid inden A.P. Møllers bevilling til efterforskning og indvinding af olie og gas ophører i 2012, skal optages forhandlinger om en eventuel fortsættelse og vilkårene herfor.

Sådanne forhandlinger er ikke påbegyndt. Jeg har fuld tillid til, at GEUS vil kunne bidrage med den geologiske ekspertise, der måtte vise sig nødvendig i forhandlingerne.

Besvarelse af spørgsmål S 95 stillet af Torben Hansen (S) den 3. oktober 2002.

Spørgsmål S 95 :

"Er ministeren enig i, at besparelserne i Energistyrelsen, herunder på olie- og gaskontoret, forringer ministeriets forhandlingsposition overfor DUC i de kommende forhandlinger om olie og gas i Nordsøen?"

Svar:

Nej, det er jeg ikke enig i. Energistyrelsen vil kunne bidrage med den nødvendige ekspertise, når forhandlinger med A.P. Møller måtte blive indledt.

Besvarelse af spørgsmål S 96 stillet af Torben Hansen (S) den 3. oktober 2002.

Spørgsmål S 96 :

"Har ministeren drøftet besparelserne på GEUS og den dermed dårligere betjening af bl.a. Energistyrelsen og Økonomi- og Erhvervsministeriet med miljøministeren, under hvis ressort GEUS henhører?"

Svar:

Reduktionen i mandskabsressourcer på GEUS i 2002, herunder på GEUS' energiområde, har været drøftet og besluttet i GEUS' bestyrelse, hvori Energistyrelsen er repræsenteret.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål 94.

Besvarelse af spørgsmål S 97 stillet af Torben Hansen (S) den 3. oktober 2002.

Spørgsmål S 97 :

“Er de besparelser, for så vidt angår GEUS, der fremgår af bilag 1026 (Folketingets Miljøudvalg - alm. del.), hvor det hedder, at "På energiområdet vil ske en udfasning af forskningsindsatsen vedrørende de tekniske aspekter af olieindvindingen i Nordsøen, herunder modellering og produktionsscenerier", udtryk for en bevidst nedprioritering af den danske forhandlingsposition over for DUC?"

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøministeren, under hvis ressort GEUS hører. Miljøministeren har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Spørgsmålet har været forelagt GEUS, der har oplyst følgende:

”De foretagne omprioriteringer er ikke udtryk for en bevidst nedprioritering af den danske forhandlingsposition over for DUC. Reduktionen i mandskabsressourcer på GEUS’ energiområde i 2002 er proportional med reduktionen på GEUS’ øvrige programområder. Ved den konkrete udmøntning på energiområdet har GEUS prioriteret den geologiske videnopbygning fremfor de tekniske aspekter af olieindvindingen i Nordsøen, idet viden om ressourcens størrelse anses for vigtigere end viden om udnyttelsesgraden.””

Besvarelse af spørgsmål nr. S 254 stillet af Bjarne Lausten (S) den 15. oktober 2003.

Spørgsmål nr. S 254:

”I hvilket omfang har dansk fiskeris vilkår været inddraget i forhandlingerne om regeringens aftale om den fremtidige olieudvinding i Nordsøen?”

Svar:

Den 29. september 2003 indgik jeg på regeringens vegne en aftale med A.P. Møller – Mærsk. Aftalen er indgået bl.a. under forudsætning af Folketingets godkendelse. Regeringen har derfor fremsat et beslutningsforslag, hvori regeringen søger Folketingets samtykke til aftalen.

Det er en følge af aftalen, at staten vil modtage en større andel af overskuddet fra olie- og gasproduktionen end hidtil. Desuden får A.P. Møller – Mærsk og deres partnere i DUC mulighed for at fortsætte arbejdet i Nordsøen frem til 2042.

Aftalen omhandler ikke ændringer i vilkårene for de tekniske og miljømæssige aspekter af olie- og gasaktiviteterne i Nordsøen.

Alle konkrete aktiviteter vedrørende olie/gasefterforskning og -produktion i Nordsøen skal fortsat godkendes efter gældende lovgivning.

Projekter skal blandt andet godkendes efter undergrundslovens bestemmelser. Hvis projekter må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad, vil godkendelser blive meddelt på baggrund af en vurdering af de miljømæssige konsekvenser gennem en VVM-procedure.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 255 stillet af Bjarne Lausten (S) den 15. oktober 2003.

Spørgsmål nr. S 255:

"Hvis det kan dokumenteres, at dansk fiskeri vil få indskrænket dets muligheder for at fiske, eller at der bliver færre fisk som følge af aktiviteten i Nordsøen, vil ministeren da sikre fiskerierhvervet en passende kompensation?"

Svar:

Den aftale, som jeg på regeringens vegne indgik den 29. september 2003 med A.P. Møller – Mærsk, omhandler ikke ændringer i vilkårene for de tekniske og miljømæssige aspekter af olie- og gasaktiviteterne i Nordsøen. Alle konkrete aktiviteter vedrørende olie/gasefterforskning og -produktion i Nordsøen skal fortsat godkendes efter gældende lovgivning. Som jeg har fremhævet i min besvarelse af S 254 skal Folketinget godkende aftalen.

Fra Fødevareministeriet har jeg indhentet følgende i relation til muligheder i lovgivningen til at sikre erstatning for dokumenterede tab:

"Efter Fiskerilovens kapitel 15 kan der kun udstedes tilladelse til aktiviteter på fiskeriterritoriet i saltvandsområder, når der er taget stilling til spørgsmålet om erstatning til erhvervsfiskeriet på stedet, der er indledt forhandlinger om eventuel erstatning mellem den der gennemfører foranstaltningen og erhvervsfiskerne eller spørgsmålet om eventuel erstatning er henvist til afgørelse ved et nævn, der er nedsat i henhold til loven.

Der eksisterer således muligheder i lovgivningen til at sikre erstatning for dokumenterede tab. Forhandlingerne føres normalt af Danmarks Fiskeriforening."

Besvarelse af spørgsmål nr. S 423 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 30. oktober 2003

Spørgsmål nr. S 423:

"Vil ministeren redegøre for, dokument for dokument og journalpost for journalpost, hvorfor Økonomi- og Erhvervsministeriet har nægtet aktindsigt i dokumenter, der repræsenterer omkring 90 pct. af al tekst i den 46 sider lange journalliste vedrørende sagen om regeringens olieaftale med A.P. Møller?"

Svar:

På baggrund af en anmodning fra nogle journalister udleverede Økonomi- og Erhvervsministeriet for nylig journallisten over sagen vedrørende olieaftalen med A. P. Møller om Nordsøen. Det blev i den forbindelse umiddelbart vurderet, at størstedelen af listen kunne overstreges med henvisning til nødvendigheden af at beskytte det offentlige økonomiske interesser, herunder udførelsen af det offentlige forretningsvirksomhed.

Efter en fornyet henvendelse fra en af journalisterne har Økonomi- og Erhvervsministeriet og Energistyrelsen imidlertid på ny vurderet spørgsmålet om adgang til aktindsigt i journallisten. I den forbindelse har journalisterne fået udleveret en ny journalliste, hvor kun enkelte oplysninger er overstreget.

Disse enkelte oplysninger er efter en konkret vurdering overstreget i overensstemmelse med offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6. Denne regel går ud på, at retten til aktindsigt kan begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til private og offentlige interesser, når hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Ministeriet og styrelsen har ved det konkrete skøn over hver enkel oplysning lagt vægt på hensynet til den politiske beslutningsproces. Dette fremgår også af den begrundelse, der er givet til journalisterne.

Ministeriet har over for de pågældende journalister beklaget, at sagen ikke i første omgang blev behandlet rigtigt.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 424 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 30. oktober 2003

Spørgsmål nr. S 424:

”Kan ministeren bekræfte, at ministeriet ikke lovligt kan nægte aktindsigt i størsteparten af journaloversigten vedrørende sagen om regeringens olieaftale med A.P. Møller, og at det i hvert enkelt tilfælde, hvor en konkret journalpost er slettet, kræver præcis begrundelse at nægte aktindsigt?”

Svar:

Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 423.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 425 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 30. oktober 2003

Spørgsmål nr. S 425:

”Vil ministeren give Folketingets Energipolitiske Udvalg mulighed for ved en gennemgang af journallisten at vurdere, om der er behov for en undersøgelse af lovligheden af ministerens nægtelse af aktindsigt vedrørende sagen om regeringens olieaftale med A.P. Møller?»

Svar:

Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 423.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 458 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 31. oktober 2003.

Spørgsmål nr. S 458:

”Vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang, og til hvilke opgaver, hvilke eksperter har været anvendt eller har ydet bidrag i forbindelse med »Redegørelse til Folketinget vedrørende Nordsøen«, forhandlinger om, og udarbejdelse af »Aftale mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevillingen af 8. juli 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund« og »rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen«, herunder hvilke danske henholdsvis udenlandske konsulentfirmaer der har været inddraget?”

Svar:

Statslige myndigheder og institutioner modtager løbende en lang række oplysninger i relation til olie- og gasproduktionen i Nordsøen. Oplysninger af såvel teknisk som økonomisk karakter. Energistyrelsen under Økonomi- og Erhvervsministeriet besidder derfor i dag en omfattende viden

om efterforskning og indvinding i Nordsøen, idet styrelsen har været ansvarlig myndighed for Nordsøen siden styrelsens oprettelse i 1976.

Alle oplysninger, der indhentes i forbindelse med boringer og andre undersøgelser af undergrunden, indsendes løbende til Energistyrelsen og Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse (GEUS). Ligeledes indsendes der løbende oplysninger om blandt andet tilrettelæggelse af produktionen, og de faktisk producerede mængder olie og gas fra hver enkelt boring, der produceres fra på felterne i Nordsøen. Projekter om etablering af ny produktion fra felterne indsendes til Energistyrelsen sammen med en omfattende dokumentation. I denne dokumentation redegøres der bl.a. for forventningerne til den fremtidige produktion og det gennemgås detaljeret, hvilke forudsætninger og beregninger der ligger til grund for forventningerne. Projekterne behandles og godkendes efter undergrundslovens bestemmelser af Energistyrelsen.

For alle producerende felter modtager Energistyrelsen en gang årligt en rapport fra rettighedshaverne, hvori det gennemgås, hvordan produktionen udvikler sig set i forhold til forventningerne. På baggrund af rapporten drøftes det med rettighedshaverne, hvad der begrundes eventuelle afvigelser, og om der er behov for at agere på de observerede afvigelser.

Drøftelser med olieselskaber og vurderinger af vilkår for tilladelser til efterforskning og indvinding af olie og gas gennemføres løbende af Energistyrelsen. Eksempelvis i forbindelse med de udbudsrunder, som har været afholdt siden 1983, den seneste udbudsrunde i 1998, samt i forbindelse med den gældende åben-dør procedure for nye tilladelser.

Hertil kommer, at Energistyrelsen er repræsenteret i de besluttende organer i alle nye licenser i Nordsøen, hvor der laves efterforskning, olieudvinding mv. Der er i øjeblikket ca. 35 aktive licenser. Endvidere har staten i forbindelse med de forskellige udbudsrunder opbygget viden og erfaring i, hvilke krav der kan stilles. Arbejdet med at vurdere potentialer, produktion, oliemængder mv. er således en løbende opgave.

Desuden behandler skattemyndighederne løbende selvangivelser for selskaberne, der producerer olie og gas i Nordsøen. Skatteministeriet har ekspertise omkring de beskatningsmæssige forhold.

Denne samlede viden har været inddraget i såvel forberedelserne til som under selve forhandlingerne med A.P. Møller - Mærsk. Til at varetage opfølgning af Folketingets vedtagelse V 54 fra 20. februar 2003 blev der under Økonomi- og Erhvervsministeriets ledelse etableret en styregruppe, hvor (udover departementet og Energistyrelsen) også Statsministeriet, Finansministeriet og Skatteministeriet har deltaget.

I forbindelse med aftalen med A. P. Møller – Mærsk og redegørelsen til Folketinget har der været en række opgaver. Disse kan indeles i følgende kategorier:

1. Vurdering af oliemængder
2. Vurdering af teknologi og indvindingsmuligheder
3. Vurdering af skattetekniske forhold
4. Vurdering af regnskaber og økonomiske konsekvenser for stat og A. P. Møller
5. Juridiske forhold

En række af disse opgaver har været løst i et samarbejde mellem ministerier. De enkelte ministerier har hver især stillet den nødvendige ekspertise til at kunne løse opgaverne.

Til forberedelse af drøftelserne med A.P. Møller – Mærsk har Energistyrelsen i 2001 inddraget eksperter fra Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse (GEUS) til en opgørelse af de mængder olie og gas, der er i de eksisterende olie- og gasfelter i Nordsøen (i de felter der er omfattet af A.P. Møllers eneretsbevilling af 8. juli 1962).

Endvidere har der været trukket på det statslige olieselskab DONG's ekspertise vedrørende generelle forhold, herunder kommercielle forhold, i forbindelse med oliebranchen.

Der har ikke været behov for at anvende yderligere eksternt ekspertise omkring vurderingen af produktionsmulighederne fra de tætte kalklag, der produceres olie og gas fra i Danmark, da vi i Danmark er førende på dette område.

Der har endvidere været behov for assistance til en kommerciel vurdering af værdifastsættelsen af en andel af A.P. Møllers eneretsbevilling fra 1962. Derfor fik Energistyrelsen udarbejdet en rapport hos firmaet Wood Mackenzie, der vurderer markedsværdien af samt efterspørgslen efter en andel af A.P. Møllers eneretsbevilling fra 1962. Pris: 555.000 kr.

Ud over de økonomiske vurderinger der er udført i såvel Skatteministeriet som i Økonomi- og Erhvervsministeriet, er der benyttet eksternt bistand fra Handelshøjskolen til udarbejdelse af analyser af rentabilitet.

Disse er bl.a. offentliggjort i rapporten "Rentabilitetsanalyse af A.P. Møller-selskaberne i den danske del af Nordsøen i perioden 1962-2001", som er udarbejdet af Institut for Regnskab og Revision, Handelshøjskolen i København. Pris for udarbejdelse af rapporten "Rentabilitetsanalyse af A.P. Møller-selskabernes i den danske del af Nordsøen": 440.000 kr.

Notatet "Rentabilitetsanalyser af olie- og gasaktiviteterne i den danske del af Nordsøen" (fremsendt til Folketingets Energipolitiske udvalg den 22. oktober 2003) er blandt andet baseret på disse regnskabsdata.

Desuden har Kulbrintebeskatningsudvalgets arbejde, som rapporteret i Betænkning nr. 1408 fra Skatteministeriet, været inddraget. Kulbrinteudvalget foretog en dybtgående gennemgang af de instrumenter, der benyttes til beskatning af kulbrintevirksomhed i Danmark og i en række andre lande. Rapporten blev dengang sendt i eksternt høring.

I udvalgets arbejde blev der inddraget eksternt ekspertise, dels en norsk ekspert fra Oslo Universitet, dels ekspertise fra Revisionsfirmaet KPMG C. Jespersen.

Forhandlingerne mellem staten og A.P. Møller – Mærsk har handlet om mulige ændringer af eksisterende vilkår for A.P. Møllers bevilling fra 1962 (med tilhørende aftaler) til efterforskning og indvinding af olie og gas. Den meget betydelige ekspertise, der jf. ovenfor eksisterer i det samlede statslige system, har været inddraget. Inddragelse af statens specialister har været omfangsrig, men omkostningerne hertil er ikke opgjort.

I forbindelse med forhandlingerne har staten fået løbende rådgivning fra kammeradvokaten. Dette arbejde pågår og er endnu ikke regningsført. Desuden har Justitsministeriet været inddraget i forbindelse med spørgsmål i relation til kompensationsbestemmelsen.

Samlet set har der altså været tale om et omfattende arbejde med deltagelse af en bred vifte af kompetencer, både inden for og udenfor centraladministrationen. Der foreligger ikke en samlet opgørelse af ressourceforbruget.

Besvarelse af spørgsmål S 633 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 12. november 2002.

Spørgsmål S 633 :

"Vil ministeren udarbejde en oversigt over den faktiske afkastningsgrad før skat for DUC-selskaberne og den øvrige industri for perioden 1999, 2000 og 2001?"

Svar:

Min forgænger besvarede i sommeren 2001 et tilsvarende spørgsmål (S 2615) stillet af Søren Kolstrup (EL). Heri oplyste han, at DUC-selskabernes afkastningsgrad i 1999 var 36 pct., og at Olie og Gas I/S's afkastningsgrad var steget fra 40 til 84 pct. fra 1999 til 2000. Den markante stigning i afkastningsgrad gav den daværende minister anledning til at bede Energistyrelsen om i samarbejde med regnskabsmæssig ekspertise at iværksætte en regnskabsmæssig analyse af DUC-selskaberne.

Energistyrelsen har oplyst, at undersøgelsen er iværksat i samarbejde med Handelshøjskolen i København. For at få et retvisende billede er det efter Handelshøjskolens opfattelse nødvendigt at se på DUC-selskabernes aktiviteter fra de startede i 1962 og frem til i dag. Arbejdet har vist sig at være tidskrævende på grund af problemer med indhentning og bearbejdning af data fra den 40-årige periode og de syv inden- og udenlandske selskaber, som igennem tiden har indgået i DUC.

Energistyrelsen skønner, at Handelshøjskolen på baggrund af de regnskaber, det er lykkedes at fremskaffe, kan afslutte deres analyse primo 2003.

Når analysen foreligger, vil jeg vende tilbage med Handelshøjskolens konklusioner.

For så vidt angår beregning af DUC-selskabernes afkastningsgrad i 1999, 2000 og 2001 har jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"Med henblik på at beregne en samlet afkastningsgrad for DUC-selskaberne har Energistyrelsen hentet tallene fra de enkelte DUC-selskabers offentliggjorte regnskaber, dvs. Shell Olie- og Gasudvinding Danmark BV, Olie- og Gasaktivitet I/S (som ejes af Dampskibsselskabet af 1912 og Dampskibsselskabet Svendborg) og Texaco Denmark Inc.

Afkastningsgraden før selskabsskat er beregnet som et selskabs resultat før selskabsskat og renteomkostninger divideret med selskabets totale kapital og ganget med 100. Afkastningsgraden viser således forholdet mellem et selskabs overskud før renter og selskabsskat, og den kapital som er bundet i aktiviteterne.

Idet afkastningsgraden beregnes før renteomkostninger, er der foretaget korrektioner af dette i forhold til selskabernes regnskabsmæssige opgørelse af resultat før skat. Det vil sige, at renteudgiften er lagt til selskabernes resultat før skat. Det bemærkes, at for Texaco's vedkommende optræder der i regnskaberne kun et nettorentebeløb og ikke en specifikation af renteindtægter og udgifter. Derfor er det i Texaco's tilfælde nettobeløbet, som er lagt til selskabets resultat før selskabsskat.

For at gøre Olie- og Gasaktivitet I/S's regnskabsresultater sammenlignelige med Texaco, Shell og dansk industri i øvrigt, er produktionsafgift og rørledningsafgift fradraget som ordinære driftsomkostninger ved opgørelsen af resultatet før selskabsskat.

Endvidere er Olie- og Gasaktivitet I/S's regnskabsresultat før skat forøget med overførsler til ejerne - Dampskibsselskabet af 1912 og Dampskibsselskabet Svendborg.

Det bemærkes, at DUC-selskabernes regnskaber både omfatter deres aktiviteter under eneretsbevillingen og en række nye tilladelser.

	Gennemsnitlig afkastningsgrad for den øvrige industri (før skat)	Afkastningsgrad for DUC-selskaberne (før skat)
	%	%
1999	10,9	36
2000	11,8	86
2001		86

Den gennemsnitlige afkastningsgrad for den øvrige danske industri før selskabsskat fremgår af Danmarks Statistik Tiårsoversigt 2002. 2000 er det seneste år, hvor der foreligger tal for industriens gennemsnitlige afkastningsgrad før skat.

Det skal tilføjes, at DUC-selskabernes overskud er meget følsomme overfor udviklingen i olieprisen og dollarkursen. Stigningen fra 1999 til 2000 og 2001 skyldes derfor for en stor dels vedkommende en signifikant stigning i både olieprisen og dollarkursen i denne periode."

Besvarelse af spørgsmål S 634 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 12. november 2002.

Spørgsmål S 634 :

"Vil ministeren udarbejde en oversigt over den formodede afkastningsgrad for DUC-selskaberne og den øvrige industri for perioden 2001-2008?"

Svar:

Afkastningsgrader beregnes på baggrund af afsluttede årsregnskaber. De seneste afsluttede årsregnskaber er fra 2001. Det vil derfor ikke være muligt på forsvarlig vis at beregne DUC-selskabernes fremtidige afkastningsgrader.

For så vidt angår 2001 henvises til besvarelsen af spørgsmål S 633.

Besvarelse af spørgsmål S 635 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 12. november 2002.

Spørgsmål S 635 :

"Vil ministeren udarbejde en fremskrivning, der viser, hvornår regeringen forventer, at Danmark bliver nettoimportør af henholdsvis olie og naturgas, såfremt man tager udgangspunkt i den eksisterende oppumpningstakt og de eksisterende prognoser for reserver og udvindingsgrader?"

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"I begrundelsen for spørgsmålet henvises til ønsket om en ajourføring af et tidligere stillet spørgsmål om en tilsvarende fremskrivning, jf. spørgsmål S 2448 fra folketingsåret 2000-01. Den daværende miljø- og energiminister svarede på dette spørgsmål den 30. april 2001. I nedenstående besvarelse af spørgsmål S 635 tages der udgangspunkt i samme metodik som ved besvarelsen af S 2448.

Prognoser for Danmarks energiforbrug frem til 2012 fremgår af Energistyrelsens rapport "Fremskrivning af Danmarks energiforbrug og CO₂-udledning", marts 2001. Det bemærkes, at der i december måned i år vil blive offentliggjort en ny prognose for Danmarks energiforbrug.

Langsigtede prognoser for Danmarks olie- og gasproduktion fremgår af Energistyrelsens rapport "Danmarks olie- og gasproduktion", maj 2002.

På baggrund af disse prognoser kan følgende tabeller opstilles.

Naturgas

PJ	2001	2006	2012
1. Indenlandsk forbrug ¹	193	207	200
2. Naturgasindvinding ²	316	336	236
2 - 1	123	129	36

Note: Energiindholdet i 1 Nm³ gas svarer til 0,04 GJ, 1 mio. GJ = 1 PJ

1. Energistyrelsens "Fremskrivning af Danmarks energiforbrug og CO₂-udledning", marts 2001. For 2001 er angivet tal fra Energistyrelsens energistatistik korrigeret for klima og nettoeksport af el.
2. Energistyrelsens prognose, januar 2002, excl. flare, inkl. fuel offshore. For 2001 er angivet det faktiske tal.

Det understreges, at prognosen er behæftet med usikkerhed. Det bemærkes, at der foretages eksport af naturgas. Som det fremgår af tabellen, forudses det, at Danmark kan være selvforsynende med naturgas i hele den analyserede periode.

Olie

PJ	2001	2006	2012
1. Indenlandsk forbrug ¹	369	366	374
2. Olieproduktion ²	769	958	407
2 - 1	400	592	33

Note: Energiindholdet i 1 m³ olie svarer til 36,3 GJ, 1 mio. GJ = 1 PJ

1. Energistyrelsens "Fremskrivning af Danmarks energiforbrug og CO₂-udledning", marts 2001. For 2001 er angivet tal fra Energistyrelsens energistatistik korrigeret for klima og nettoeksport af el.
2. Energistyrelsens prognose, januar 2002. For 2001 er angivet det faktiske tal.

Også denne prognose er behæftet med usikkerhed. Som det fremgår af tabellen, forudses der i hele perioden en større olieproduktion i Nordsøen, end det indenlandske forbrug.

Det bemærkes, at der alene haves prognoser for det indenlandske forbrug, der rækker frem til 2012. På baggrund af prognoserne vist i tabellerne, tyder det på, at Danmark ikke vil blive nettoimportør af olie og naturgas i den analyserede periode. Det skal dog understreges, at prognoserne for olie- og naturgasproduktionen er behæftet med usikkerhed.

Tages der udgangspunkt i den eksisterende oppumpningstakt, som kan forstås som den nuværende størrelse af produktionen og de pr. 1. januar 2002 opgjorte reserver, kan man beregne det såkaldte (R)reserve/ (P)produktionsforhold, som er et mål for, hvor mange år produktionen beregningsmæssigt kan opretholdes på det nuværende niveau. R/P-forholdet er en beregningsmæssig størrelse og prognoser, som angivet ovenfor, giver et mere realistisk bud på, hvorledes produktionen vil udvikle sig i fremtiden.

Med en olieproduktion i 2001 på 20,2 mio. m³ og oliereserver pr. 1. januar 2002 på 313 mio. m³ kan der beregnes et R/Polie på 15, hvilket betyder, at olieproduktionen beregningsmæssigt vil kunne opretholdes i de næste 15 år. Den danske gasproduktion (inkl. fuel og flare) var i 2001 på 8,2 mia. m³, og de danske gasreserver pr. 1. januar 2002 var 141 mia. m³, hvilket giver et R/Pgas på 17, hvilket betyder, at gasproduktionen beregningsmæssigt vil kunne opretholdes i de næste 17 år."

Besvarelse af spørgsmål S 636 stillet af Keld Abrechtsen (EL) den 12. november 2002.

Spørgsmål S 636 :

"Vil ministeren udarbejde en prognose for DUC-selskabernes indhentede produktionsværdi for 2002 og 2003, resultat før og efter skat for 2002 og 2003, samt et skøn for de statslige indtægter i 2002 og 2003?"

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"På baggrund af oliepriser på 25 USD pr. tønde i 2002 og 26 USD pr. tønde i 2003, dollarkurser på 7,9 kr. i 2002 og 7,6 kr. i 2003, samt Energistyrelsens seneste prognose for produktion skønnes DUC-selskabernes produktionsværdi at blive ca. 27 mia. kr. i 2002 og ca. 29 mia. kr. i 2003. Dette skøn er særdeles følsomt overfor de valgte forudsætninger.

En prognose for de regnskabsmæssige resultater før og efter skat for 2002 og 2003 kræver oplysninger om selskabernes fremtidige dispositioner, som ikke er tilgængelige. Det vil derfor ikke være muligt på forsvarlig vis at beregne DUC-selskabernes resultat før og efter skat i 2002 og 2003.

For så vidt angår statens indtægter er spørgsmålet forelagt Skatteministeren, som har oplyst følgende:

”Statens samlede indtægter fra kulbrintevirksomhed for 2002 og 2003 er skønnet på baggrund af oliepriser på 25 USD pr. tønde i 2002 og 26 USD pr. tønde i 2003, samt dollarkurser på 7,9 kr. i 2002 og 7,6 kr. i 2003. Desuden er Energistyrelsens seneste prognose for produktion, efterforsknings-, investerings-, drifts- og transportomkostninger lagt til grund.

På dette grundlag anslås statens samlede indtægter fra kulbrintevirksomhed at udgøre ca. 9,1 mia. kr. for indkomståret 2002, og ca. 10,6 mia. kr. i indkomståret 2003. I tabel 2 er de samlede indtægter opdelt på selskabsskat, kulbrinteskate, rørledningsafgift og produktionsafgift.

Tabel 2. Statens samlede indtægter fra kulbrintevirksomhed, 2002-2003.

Indkomstår, (mia. kr.)	2002	2003
Rørledningsafgift	1,2	1,3
Produktionsafgift	2,1	2,2
Selskabsskat	5,6	6,1
Kulbrinteskate	0,2	1,0
I alt	9,1	10,6

Det skal bemærkes, at ovennævnte skøn for statens samlede indtægter fra kulbrintevirksomhed, som udover DUC-selskaberne også omfatter en række andre olieselskaber.” ”

Besvarelse af spørgsmål S 637 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 12. november 2002.

Spørgsmål S 637 :

”Vil ministeren oplyse, hvilket merprovenu staten ville have fået i 2001, såfremt der havde været indført en neutral kulbrintebeskatning, idet der henvises til de beregninger, der er foretaget frem til og med år 2000 i ”Rapport fra Regeringens Kulbrintebeskatningsudvalg fra oktober 2001 (betænkning nr. 1408)”?”

Svar:

For så vidt angår opdateringen af Kulbrintebeskatningsudvalgets rapport har jeg forelagt spørgsmålet for skatteministeren, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Det fremgår af Kulbrintesbeskatningsudvalget kommissorium, at udvalget blev nedsat: ”...med henblik på at indføre et nyt kulbrintebeskatningssystem, som skal gælde for nye koncessioner...”. Udvalget foreslog ikke en beskatningsskattesats, idet det konkluderede, at det er et politisk valg. Nedenstående beregning er dog baseret på en uændret kulbrinteskattesats på 70 pct. For det hypotetiske tilfælde, at der i 1982 var indført en neutral kulbrintebeskatning, som foreslået i Betænkning nr. 1408, skønnes staten med stor usikkerhed for givne historiske investeringer og produktionsomfang at kunne opnå et merprovenu i størrelsesordenen 6,3 mia. kr. i 2001, jf. efterfølgende opdaterede tabel 5.8 på side 106 i Betænkningen.

Tabel 5.8 Provenu for eksisterende koncessioner i mio. kr. 2001-priser

År	Faktisk provenu	Merprovenu ved foreslåede kulbrintebeskatning	Merprovenu inklusiv skøn for ændret adfærd ¹⁾
2001	9.279	6.322	6.891

1) Der er indregnet en skematisk beregnet adfærdsændring svarende til en mark-up på 9 pct., jf. afsnit 5.6.3 i betænkning nr. 1408.

Det skal pointeres, at der er tale om meget usikre beregninger, som skal tjene til at illustrere virkningen af den neutrale kulbrinteskate – altså en ren fiktiv modelberegning.”

Hertil kan jeg tilføje, at nuværende tilladelser selvsagt er omfattet af den til enhver tid gældende lovgivning. Det var Kulbrintebeskatningsudvalgets konklusion, at ”der – inden for kommissoriets krav om fremtidig virkning – ikke kan udformes hensigtsmæssige overgangsregler, især fordi der vil være risiko for et ikke uvæsentligt provenutab”. Det vil således være problematisk at indføre en ny kulbrinteskate for eksisterende tilladelser.

Herudover skal det konkret vurderes, hvorvidt indførelsen af en ny skate kan blive omfattet af overvæltningssklausulerne i naturgaskontrakterne mellem DONG Naturgas A/S og DUC-selskaberne. Hvis det skulle være tilfældet betyder det, at den nye skate, som bliver pålagt DUC som gasproducent, kan overvælttes på den pris, som DONG Naturgas A/S betaler for gasen og dermed påvirke DONG Naturgas A/Ss overskud.

Besvarelse af spørgsmål S 1041 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 6. december 2002.

Spørgsmål S 1041:

”Indeholder de eksisterende aftaler mellem den danske stat og olieselskaber med koncession i Nordsøen nogen klausuler, som beskytter de nuværende koncessionshavere mod ændringer i beskatningen eller i beskatningsgrundlaget f.eks. i form af højere rørledningsafgift, indførelse af CO2-afgift, ændringer i selskabsbeskatningen eller ændringer i eller indførelse af produktionsafgift, og hvornår og under hvilke forudsætninger kan der i givet fald gennemføres ændringer heri?”

Svar:

Regeringen lægger vægt på, at olieselskaber, når de får tildelt en koncession, med stor sikkerhed kan forudse beskatningsforholdene, såfremt der gøres fund inden for koncessionens område. Det er med til at sikre olieselskabernes interesse for at investere i efterforskning i Danmark.

De nuværende koncessioner indeholder ikke eksplicitte bestemmelser, som hindrer indførelsen af nye skatter. Det skal imidlertid altid vurderes om en eventuel skate vil krænke koncessionshavernes rettigheder.

Nogle af de gældende koncessioner, herunder eneretsbevillingen af 8. juli 1962, indeholder bestemmelser om betaling af produktionsafgift.

Bevillingshavernes betaling af fortjenstelementet, som er grundlag for rørledningsafgiften, er omfattet af aftalen af 19. maj 1981 mellem bevillingshaverne og staten. Ændring af denne aftale kræver enighed mellem aftaleparterne.

Det kan oplyses, at der i kontrakterne mellem statens selskab DONG Naturgas og DUC om DONG Naturgas' køb af naturgas indgår en skatteklausul, som giver DUC mulighed for at overvælge forøgelse af eksisterende eller introduktion af nye skatter, der rammer DUC som naturgasproducent, på DONG Naturgas A/S. Skatteklausulen gælder såvel skatte-/afgiftsforøgelser (hvor klausulen kommer DUC til gode) som lempelser (hvor klausulen kommer DONG Naturgas til gode). Selskabsskat og andre generelle skatter og afgifter er ikke omfattet af skatteklausulen.

Besvarelse af spørgsmål S 1042 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 6. december 2002.

Spørgsmål S 1042:

"Kan ministeren bekræfte, at de eksisterende koncessionsaftaler vedrørende olie/gasudvindingen i Nordsøen med DUC og andre koncessionshavere ikke er til hinder for, at der indføres en CO2-afgift på forbrug og udslip af olie og gas under produktionen eller er til hinder for, at der med virkning fra år 2003 gennemføres en ændring af kulbrinteskatten, så den i praksis træder i kraft ved f.eks. en oliepris på 20 US\$ uden mulighed for fradrag fra foregående år, og hvor der ændres i opgørelsesmetoden, hvad angår fradrag i øvrigt, eller er til hinder for, at der gennemføres en ændring af selskabsbeskatningen, hvor der indføres særlige vilkår med højere selskabsskat i visse situationer for koncessionshavere, og vil ministeren i benægtende fald henvise til de konkrete koncessionsvilkår, som hindrer ændringerne?"

Svar:

Der er principielt ikke statsretligt eller skatte- og afgiftsretligt noget til hinder for at foretage ændringer i skærpende retning i kulbrinteskatteloven, som de er skitseret i spørgsmålet.

Men hensynet til de nuværende koncessionshaveres berettigede forventninger til de skatteforhold, der er knyttet til en allerede erhvervet koncession bør tages i betragtning forud for en eventuel ændring, der også omfatter eksisterende koncessioner.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål S1041.

Besvarelse af spørgsmål S 1043 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 6. december 2002.

Spørgsmål S 1043 :

"Kan ministeren bekræfte, at en justering af de forskellige former for kulbrintebeskatning, hvad angår de eksisterende koncessioner ikke falder ind under det retslige begreb "med tilbagevirkende kraft" for så vidt, som disse skattejusteringer ikke er eksplicit nævnt i gældende aftaler, og kan ministeren bekræfte, at en indførelse af beskatning af den overnormale forrentning inden for de

eksisterende koncessioner ikke kan henføres under det retslige begreb ”med tilbagevirkende kraft”?”

Svar:

Spørgsmål vedrørende kulbrintebeskatning er skatteministerens resort. I besvarelsen af S 2945 af 21. juni 2001 oplyste den daværende skatteminister følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Begrebet ”tilbagevirkende kraft” anvendes normalt om den situation, hvor en lov bestemmer, at den skal finde anvendelse på forhold, som ligger forud for lovens formelle ikrafttræden. Der er ikke tale om et begreb med en entydig definition, og jeg kan derfor hverken be- eller afkræfte, om justeringer af kulbrintebeskatningen for gældende koncessioner falder ind under begrebet. Betydningen heraf er heller ikke afgørende.

Det hænger sammen med, at der ikke af grundloven kan udledes nogen retlig begrænsning i lovgivningsmagtens frihed til i den enkelte lov at bestemme lovens gyldighedstidspunkt, herunder give loven tilbagevirkende kraft. Efter omstændighederne vil en bebyrdende lovgivning med tilbagevirkende kraft dog kunne indebære et ekspropriativt indgreb.

Det må således antages, at der ikke er statsretlige hindringer for, at eksempelvis en justering af kulbrinteskatteprocenten eller kulbrintefradraget med virkning for fremtidige indkomstår også kommer til at gælde for nuværende koncessioner. Der har da heller ikke været fastsat særlige regler for gældende koncessioner, når de almindelige regler om beskatning af selskaber - der som udgangspunkt også gælder for kulbrintevirksomheder - er blevet ændret.

Det betyder imidlertid ikke, at justeringer af kulbrinteskatteloven ikke kan hævdes at indeholde et element af tilbagevirkende kraft, idet justeringerne derved får virkning for investeringer i kulbrintevirksomhed, der er foretaget før lovændringen.

Problemstillingen adskiller sig ikke fra mange andre ændringer af skattelovgivningen, men giver sjældent anledning til principielle problemer. Det er vel også de færreste, der mener, at en ændring af selskabsskattesatsen kun bør have virkning for selskaber stiftet efter en bestemt dato, eller at en ændring af beskatningen af lønindkomst kun skal have virkning for ansættelsesforhold indgået efter en vis dato osv. Der er tilsvarende talrige eksempler på, at skærpende ændringer af skatte- og afgiftsregler har fremtidig virkning for allerede foretagne dispositioner.

I relation til ændringer af kulbrintebeskatningen for gældende koncessioner er der dog efter min opfattelse ikke noget vundet ved en teoretisk diskussion af begrebet tilbagevirkende kraft. Det afgørende må være en samlet vurdering af hensynet bag og konsekvenserne af en eventuel justering af kulbrintebeskatningen, herunder om justeringerne strider mod de nuværende koncessionshavers berettigede forventninger.

I den forbindelse er det vigtigt at gøre sig klart, at kulbrinteskatten i hensigt og virkemåde afviger fra de fleste andre skatter og afgifter, og at skatte- og afgiftsvilkårene og forventningerne hertil kan have spillet en væsentlig rolle ved fastsættelsen af koncessionsvilkårene for kulbrinteindvinding.”

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål S 1041.

Besvarelse af spørgsmål S 1198 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 19. december 2002.

Spørgsmål S 1198 :

"Kan ministeren bekræfte, at forventningerne til kulbrintebeskatningens virkning på den samlede beskatnings størrelse var, at der kunne opnås en marginalbeskatning på 70 pct. ved økonomisk gunstige energipriser, og at dette betyder, at såvel staten som koncessionshaver ved kulbrintebeskatningens indførelse må anses at have berettigede forventninger om en samlet beskatning på 70 pct., når olieprisen er høj?"

Svar:

Jeg forelagte spørgsmålet for skatteministeren, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget (L38) om indførelse af den gældende kulbrinteskate i 1982, at den daværende royalty på 8,5 pct., en selskabsskattesats på 40 pct. og kulbrinteskattesatsen på 70 pct. medførte en samlet marginalbeskatning på 83,5 pct., såfremt selskabet var i kulbrinteskatteposition. Var selskabet ikke i kulbrinteskatteposition, var den samlede marginalbeskatning derimod 45,1 pct.

På baggrund af det nuværende fortjenestelement/dispensationsafgift på 5 pct., en selskabsskattesats på 30 pct., en kulbrinteskattesats på 70 pct. og statsdeltagelse på 20 pct. vil den samlede marginalbeskatning for nye koncessionshavere i dag være 84 pct., såfremt de er i kulbrinteskatteposition. Uden for kulbrinteskatteposition vil den samlede marginalbeskatning være 46,8 pct.

Det skal hertil fremhæves, at der i Kulbrintebeskatningsudvalgets rapport, betænkning nr. 1408, om en neutral kulbrinteskate ikke blev foreslået noget nyt beskatningsniveau, da udvalget fandt, at valget af skattesats først og fremmest er et spørgsmål om fordeling af grundrenten mellem staten og koncessionshaverne, og af den grund derfor i første række er et politisk valg."

Besvarelse af spørgsmål S 1514 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 23. januar 2003.

Spørgsmål S 1514:

"Vil ministeren oplyse, hvor stor marginalbeskatningen er for DUC?"

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for skatteministeren, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"Jeg kan oplyse, at såfremt DUC-selskaberne er i kulbrinteskatteposition vil deres marginalbeskatning være 81,8 pct. med udgangspunkt i en rørledningsafgift på 5 pct., en royalty på 8,5 pct., en selskabsskattesats på 30 pct. og en kulbrinteskattesats på 70 pct. Hertil skal bemærkes, at der i grundlaget for selskabsskatten er fradrag for både den betalte rørledningsafgift og royalty, mens der i kulbrinteskattegrundlaget er fradrag for den betalte rørledningsafgift, royalty og selskabsskat. Er DUC-selskaberne derimod ikke i kulbrinteskatteposition, vil marginalbeskatningen være 39,2 pct.

Grunden til, at marginalbeskatningen er faldet siden indførelsen af kulbrinteskatten i 1982, er bl.a., at selskabsskatten er faldet fra 40 pct. i 1982 til 30 pct. i 2003."

Besvarelse af spørgsmål S 1515 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 23. januar 2003.

Spørgsmål S 1515:

"Vil ministeren (i forlængelse af svaret på spørgsmål nr. S 1198) bekræfte, at de gamle koncessioners indehavere i 1982 måtte have en "berettiget forventning" om en marginalbeskatning på 83,5 pct.?"

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for skatteministeren, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"Jeg kan bekræfte, at koncessionshaverne kunne få en marginalbeskatning på 83,5 pct., hvis de var i kulbrinteskatteposition ved en selskabsskattesats på 40 pct. Om selskaberne kom i kulbrinteskatteposition afhæng af flere faktorer, herunder især om der blev gjort fund, størrelsen af investeringerne, udviklingen i olieprisen og dollarkursen.

Hvorvidt koncessionshaverne i 1982 har haft en forventning om at kunne komme i kulbrinteskatteposition, og dermed en berettiget forventning om en marginalbeskatning på 83,5 pct., kan af gode grunde ikke vides."

Besvarelse af spørgsmål S 2232 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 28. februar 2003.

Spørgsmål S 2232 :

"Vil ministeren redegøre for baggrunden for og formålet med den norske stats oprettelse af en oliefond, samt redegøre for oliefondens indtægtskilder og fordeling heraf på f.eks. beskatning af olieaktiviteter og bidrag stammende fra den direkte statsdeltagelse i olieudvindingen?"

Svar:

Den norske stats oliefond blev oprettet i 1990, da det norske Storting vedtog "Petroleumsfondsloven". Fonden har to formål. For det første skal fonden give større handlefrihed i den økonomiske politik i situationer med faldende oliepriser, eller hvor der sker et fald i den indenlandske aktivitet. For det andet skal fonden fungere som et redskab til at håndtere de finansielle udfordringer, der er knyttet til en aldrende befolkning og samtidigt faldende olieindtægter.

Oliefondens indtægtskilder er statens nettopengestrøm fra olievirksomhed sammen med fondens afkast. Statens nettopengestrøm fra olievirksomhed består af skatter, afgifter, netto pengestrømme fra statsdeltagelse (SDØE, statens direkte økonomiske engagement), salg af statsandele og betalt udbytte fra Statoil.

Hvad angår fordelingen af oliefondens indtægtskilder, har jeg forelagt spørgsmålet for Finansdepartementet i Norge, der har ansvaret for forvaltningen af den norske oliefond. Når svaret fra de norske myndigheder foreligger, vil jeg vende tilbage.

Supplerende svar:

For så vidt angår baggrunden for og formålet med den norske stats oprettelse af en oliefond, samt fondens indtægtskilder, kan jeg henvise til mit svar af 10. marts 2003.

Hvad angår fordelingen af oliefondens indtægtskilder, har jeg forelagt spørgsmålet for Finansdepartementet i Norge, der har ansvaret for forvaltningen af den norske oliefond.

Nedenstående tabel, der er udarbejdet på baggrund af oplysninger fra Finansdepartementet i Norge, viser fordelingen af indtægtskilder i 2000 og 2001:

Fordelingen af den norske oliefonds indtægtskilder i 2000 og 2001

	2000	2001
Skatter og afgifter	38 %	46 %
Netto pengestrømme fra statsdeltagelse (SDØE, statens direkte økonomiske engagement)	61 %	52 %
Udbytte fra Statoil	1 %	2 %

Besvarelse af spørgsmål S 2233 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 28. februar 2003.

Spørgsmål 2233 :

"Vil ministeren redegøre for, hvor stor en andel af den årlige olie/gasproduktion i Norge der overføres til opsparing i den norske stats oliefond efter gældende regler, hvilke lovgivningsmæssige båndlæggelser der er knyttet til oliefonden samt hvilken forrentning der opnås af de indskudte midler og hvilke instrumenter der tages i anvendelse for at sikre denne forrentning?"

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Finansdepartementet i Norge, der har ansvaret for forvaltningen af den norske oliefond. Når svaret fra de norske myndigheder foreligger, vil jeg vende tilbage.

Supplerende svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Finansdepartementet i Norge, der har ansvaret for forvaltningen af den norske oliefond. Finansdepartementet oplyser, at andelen af værdierne fra den årlige olie/gasproduktion, der overføres til opsparing i oliefonden, varierer fra år til år.

Der overføres årligt midler til fonden svarende til Finansdepartementets overslag over, hvor stort overskuddet på statsregnskabet vedrørende olieproduktion vil blive.

Overskuddet på statsregnskabet fremkommer gennem statens indtægter fra olieproduktion, nemlig via nettoindtægter fra skatter og afgifter på indvinding af olie, nettopengestrømme fra statsdeltagelse (SDØE) samt udbytte fra Statoil.

Finansdepartementet tilførte første gang midler til statens oliefond i maj 1996, efter at statsregnskabet for 1995 viste et overskud på 2 mia. kr. Efterfølgende har der været overskud på statsregnskabet hvert år.

Nedenstående tabel viser værdien af den indvundne olie- og naturgas inkl. tjenester (bruttonationalproduktet) samt overførslen til statens oliefond.

Værdi af indvundet råolie og naturgas i Norge samt overførslen til statens oliefond i perioden 2000 - 2002, i mia. kr.

	2000	2001	2002
Indvinding af råolie og naturgas, inkl. tjenester	328	312	280
Faktisk overførsel til oliefonden i løbet af året	150	252	126

Retningslinierne for forvaltningen af oliefonden fastsættes af det norske Finansministerium. Forvaltningen af fondens midler er delegeret til Norges Bank. Norges Banks opgave som forvalter er at gøre afkastet størst muligt indenfor de begrænsninger og retningslinier, der er givet for fondens investeringer.

Finansdepartementet fastsætter en referenceportefølje og herunder maksimalgrænser for de forventede afkastforskelle mellem investeringerne i porteføljen og referenceporteføljen. Det nominelle afkast for oliefonden har i gennemsnit været 4,1% i perioden 1997 – 2002. Efter fradrag for prisstigninger og forvaltningsomkostninger bliver det årlige realafkast i gennemsnit 2,5%.

I retningslinierne er det anført, at fondens midler i sin helhed skal placeres i udenlandske værdipapirer. Der er regler for hvordan porteføljen skal sammensættes. For eksempel skal 50 – 70 % af fondens portefølje investeres i rentebærende værdipapirer som obligationer, certifikater og bankindskud, mens 30 – 50 % af porteføljen skal investeres i aktier. Endelig er der regler for, hvor stor risiko fonden må pådrage sig i form af valutarisiko, markedsrisiko, renterisiko og kreditrisiko.

Besvarelse af spørgsmål S 2234 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 28. februar 2003.

Spørgsmål S 2234 :

"Kan ministeren oplyse, hvilke planer regeringen har med hensyn til DONGs fortsatte virke i Nordsøen, herunder dels DONG's eksisterende operatørskaber på Syd Arne, Siri/Stine, Lulita, Nini og Cecilia, dels de aktiviteter DONG kan formodes at få tildelt i de kommende år i henhold til gældende aftaler?"

Svar:

DONG Efterforskning og Produktion A/S er i dag operatør for udbygning og efterforskning på tilladelse 4/95 (Nini), operatør for drift, udbygning og efterforskning på tilladelse 6/95 (Siri/Stine) og tilladelse 16/98 (Cecilie), operatør for tilladelse 8/89 (Amalie) samt operatør for tilladelserne 1/90 og 7/86 (Lulita), hvor Mærsk Olie og Gas A/S står for driften. Herudover er DONG operatør på efterforskningstilladelserne 8/89, 2/95 og 11/98.

For så vidt angår de gældende procedurer for tildeling af tilladelser til efterforskning og indvinding kan det oplyses, at DONG deltager med en andel på 20 % i de tilladelser, der gives i den såkaldte åben dør-procedure. Jeg har ikke planer om at ændre på dette.

Vedrørende DONGs rolle i forbindelse med kommende tilladelser kan jeg oplyse, at en redegørelse om afholdelse af en ny udbudsrunde (6. runde) efter undergrundslovens § 12 forventes forelagt for Folketingets Energipolitiske Udvalg inden udgangen af 2003. DONGs rolle i forbindelse med tildeling af tilladelser i 6. runde vil indgå som et element i denne redegørelse.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3120 (EL) stillet af Keld Albrechtsen den 3. maj 2003.

Spørgsmål nr. S 3120:

Hvornår vil den analyse af DUC-selskabernes fortjeneste i hele koncessionsperioden, som ifølge Ugebrevet A4 (nr. 7, 17. februar 2003, s. 22) er bestilt af den forrige regering, være færdig, og vil ministeren sørge for, at analyse-rapporten tilgår medlemmerne af Det Energipolitiske Udvalg, før pressen har den i hænde?

Svar:

Jeg har i dag fremsendt rapporten "Rentabilitetsanalyse af A.P. Møller- selskaberne i den danske del af Nordsøen i perioden 1962-2001" udarbejdet af Handelshøjskolen i København til Det Energipolitiske Udvalg.

Jeg kan oplyse, at rapportens analyser vil indgå i udarbejdelsen af regeringens redegørelse til Folketinget som opfølgning på forespørgselsdebatten (F 28) om kulbrintebeskatning.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3677 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3677:

"Vil ministeren oplyse, hvem der har forlangt ændringer i kommissoriet for opfølgningen af tidligere miljø- og energiminister Svend Aukens besvarelse af spørgsmål nr. S 2615, rentabilitetsanalysen af A.P. Møller-selskaberne, første, anden og tredje gang, hvem der har truffet

beslutning om de indskrænkninger, der har været i analysen, herunder om ministeren havde kendskab til de indskrænkninger, der er foretaget?"

Svar:

Ændringerne i kommissoriet for Handelshøjskolens arbejde vedrørende en rentabilitetsanalyse af A. P. Møller-selskaberne i den danske del af Nordsøen er aftalt mellem Energistyrelsen og Handelshøjskolen jf. min besvarelse af spørgsmål nr. S 3676.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3678 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3678:

"Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang begrænsningerne i rentabilitetsanalysen af A.P. Møller-selskaberne skyldes krav fra DUC, og har Energistyrelsen lagt utilbørligt pres på forskeren for at få vedkommende til at acceptere hemmeligholdelse af terminalværdier?"

Svar:

Hverken A. P. Møller-selskaberne, de øvrige DUC-selskaber eller Energistyrelsen har begrænset Handelshøjskolens handlefrihed. Jeg vedlægger i den forbindelse kopi af korrespondance mellem Energistyrelsen og Handelshøjskolen, hvori Institutleder, Carsten Krogholt Hansen, understreger dette forhold og skriver følgende i sit brev til Energistyrelsen: "*Rapporten bygger på en række oplysninger indhentet hos bl.a. A.P. Møller. Disse oplysninger er indgået som en del af datagrundlaget, der er undergået en sædvanlig kritisk forskningsmæssig analyse på linie med den øvrige bearbejdning af informationer indhentet bl.a. i Energistyrelsen. Ingen har haft indflydelse på bearbejdningen og fortolkningen af de modtagne data. Dette er alene sket i mit regi. Det må i den forbindelse understreges, at der er en åbenbar og sædvanlig forudsætning som alle forskere besidder, at de kan forholde sig objektivt og kritisk til deres kilder. På dette grundlag skal jeg derfor på det kraftigste afvise, at undersøgelsen er blevet påvirket af andre.*"

Carsten Krogholt Hansen skriver i øvrigt i den omtalte rapport, at han "*ikke er i stand til at fremlægge velunderbyggede skøn over terminalværdien i og med, at sådanne skøn i deres natur er udtryk for en prognose over en række ukendte størrelser som f. eks. de fremtidige producerede mængder i Nordsøen, kommende investeringer og udvindingsomkostninger samt forventninger til olieprisens og dollarkursens udvikling.*" Derfor har Carsten Krogholt Hansen i rapporten vist, hvorledes den interne rente påvirkes af terminalværdier i intervallet 0-200 mia. kr.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3679 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3679:

"Vil ministeren give en redegørelse om begrænsninger i rentabilitetsanalysen af A.P. Møller-selskaberne, herunder om de manglende oplysninger nødvendiggør en tilbundsgående beregning?"

Svar:

Der har manglet nogle 25-40 år gamle regnskaber fra udenlandske selskaber (Shell, Texaco, Chevron og Gulf), som jeg ikke mener, har afgørende betydning for den nuværende vurdering af situationen. Derfor har analysen taget udgangspunkt i A.P. Møller-selskabernes regnskaber.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3680 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3680:

"Vil ministeren oplyse, om han i forhandlingerne med DUC vil stille krav om, at Folketingets partier får adgang til de oplysninger, som revisor Carsten Krogholt Hansen ikke kunne få lov til at se i forbindelse med rentabilitetsanalysen af A.P. Møller selskaberne, det være sig historiske cash-flow, terminalværdier og selskaberne prognoser frem til 2012 m.m.?"

Svar:

Skøn over fremtidige indtægter fra Nordsøen vil naturligt kunne indgå i redegørelsen som Folketinget har pålagt regeringen, at aflevere til Folketinget inden 1. oktober 2003.

For så vidt angår terminalværdier vil jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 3678.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3681 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3681:

"Vil ministeren oplyse, hvad regeringens målsætning er i forhandlingerne med DUC om beskatning af Nordsøindtægterne?"

Svar:

I overensstemmelse med Folketingets vedtagelse, V 54, er det regeringens målsætning, at man i forhandlingerne kommer frem til et resultat, der på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig og afbalanceret måde sikrer, at staten får en større andel af værdierne i forbindelse med den nuværende og fremtidige udnyttelse af olie- og gasressourcerne i Nordsøen. Samtidig skal der sikres en balance, så det fortsat er attraktivt at udvinde olie og gas fra Nordsøen - for alle parter. I den forbindelse indgår en mulig forlængelse af de koncessioner, der udløber i 2012.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3682 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3682:

"Vil ministeren oplyse, under hvilken form regeringen løbende vil orientere partierne og offentligheden om de netop indledte forhandlinger med DUC?"

Svar:

Regeringen vil fremlægge en redegørelse for Folketinget den 1. oktober 2003. Redegørelsen vil give en status for forhandlingerne og præsentere de muligheder, der er for - på en

samfundsøkonomisk hensigtsmæssig og afbalanceret måde - at sikre, at staten får en større andel af værdierne i forbindelse med den nuværende og fremtidige udnyttelse af olie- og gasressourcerne i Nordsøen.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3683 stillet af Morten Homann (SF) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3683:

"Er ministeren enig i, at eventuelle beslutninger om ændringer i beskatningen af aktiviteterne i Nordsøen bør bygge på fyldestgørende oplysninger om den faktiske rentabilitet af aktiviteterne?"

Svar:

Jeg er enig i, at eventuelle beslutninger om ændringer i beskatningen af aktiviteterne i Nordsøen bør bygge på de bedst mulige oplysninger og vurderinger af aktiviteterernes økonomiske betydning. En eventuel beslutning om at ændre på beskatningen af aktiviteterne i Nordsøen vil alene berøre selskabernes økonomi fremover. Fremtidig beskatning vil derfor altid indeholde et element af skønt.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3684 stillet af Morten Homann (SF) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3684:

"Kan ministeren bekræfte, at han eller Energistyrelsen har indskrænket undersøgelsen af DUC-selskabernes rentabilitet på de punkter, der er beskrevet i artiklen "A. P. Møller fik indflydelse på uvildig rapport" i Ugebrevet A4 den 16. juni 2003 eller på øvrige punkter i forhold til det oprindelige kommissorium, og i bekræftende fald oplyse, om selskaber eller personer tilknyttet A.P. Møller-koncernen på noget tidspunkt i processen har rejst krav eller ønske om denne indskrænkning over for myndighederne eller den forsker, der har varetaget opgaven?"

Svar:

Jeg må slå fast, at hverken Energistyrelsen, A. P. Møller-selskaberne, de øvrige DUC-selskaber eller jeg har begrænset Handelshøjskolens handlefrihed. Jeg vedlægger i den forbindelse kopi af korrespondance mellem Energistyrelsen og Handelshøjskolen, hvori Institutleder, Carsten Krogholt Hansen, understreger dette forhold.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3685 stillet af Morten Homann (SF) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3685:

"Kan ministeren bekræfte, at halvdelen af A. P. Møller-selskabernes regnskaber for koncessionsperioden ikke eksisterer, som det er oplyst i artiklen "A.P. Møller fik indflydelse på uvildig rapport" i Ugebrevet A4 den 16. juni 2003, bekræfte, at det i så fald er i modstrid med loven, samt oplyse, hvilke sanktioner der i så fald vil blive iværksat?"

Svar:

Samtlige A. P. Møller-selskabers regnskaber for aktiviteter i den danske del af Nordsøen for perioden 1962-2001 findes og er indgået i udarbejdelse af Handelshøjskolens rapport

"Rentabilitetsanalyse af A. P. Møller-selskaberne i den danske del af Nordsøen i perioden 1962-2001".

For så vidt angår de øvrige DUC-selskaber er der nogle 25-40 år gamle regnskaber, som det ikke har været muligt at tilvejebringe, fordi selskaberne ikke har opbevaret dem. Der er i øvrigt ikke bestemmelser i lovgivningen, som kræver, at selskaberne opbevarer deres regnskaber i mere end 15 år.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3686 stillet af Morten Homann (SF) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3686:

"Kan ministeren bekræfte, at beslutningen om at undlade at sammenligne A. P. Møllerselskabernes rentabilitet med udenlandske olieselskabers er truffet mere end et halvt år før, at Energistyrelsen konkluderede, at det ikke er muligt at skaffe alle de udenlandske regnskaber, og at dette således ikke kan være årsagen til at undlade sammenligningen?"

Svar:

Energistyrelsen besluttede i efteråret 2001, inden der var indgået kontrakt med Handelshøjskolen, at kommissoriet, som Handelshøjskolen skulle arbejde ud fra, ikke skulle omfatte en sammenligning med selskaber af samme karakter som DUC-selskaberne. Årsagen til dette er, at Handelshøjskolen afviste at påtage sig denne opgave, idet det ligger udenfor Institut for Regnskab og Revisions faglige ekspertise jf. vedlagte besvarelse af spørgsmål nr. S 3676 stillet af Keld Albrechtsen (EL).

Jeg kan således bekræfte, at beslutningen ikke skyldes manglende tilvejebringelse af de udenlandske selskabers regnskaber.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3687 stillet af Morten Homann (SF) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3687:

"Kan ministeren bekræfte, at det over for den forsker, der forestod undersøgelsen af rentabiliteten af A.P. Møllerselskabernes aktiviteter i Nordsøen, er blevet indskærpet, at inddragelse af historiske cash-flow samt prognoser af den fremtidige cash-flow og terminalværdier forudsætter A.P. Møllers accept, og har ministeren været vidende herom?"

Svar:

Hverken A. P. Møller-selskaberne, de øvrige DUC-selskaber eller Energistyrelsen har begrænset Handelshøjskolens handlefrihed, herunder valg af data. Jeg vedlægger i den forbindelse kopi af korrespondance mellem Energistyrelsen og Handelshøjskolen, hvori Instituttleder, Carsten Krogholt Hansen, understreger dette forhold.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3688 stillet af Morten Homann (SF) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3688:

"Er der efter ministerens opfattelse tale om en uvildig undersøgelse, når en virksomhed med væsentlig interesse i undersøgelsen har afgørende indflydelse på, henholdsvis vetoret over, dele af dens udførelse?"

Svar:

Jeg går ud fra, at spørgeren henviser til Handelshøjskolens undersøgelse "Rentabilitetsundersøgelse af A.P. Møller-selskaberne i den danske del af Nordsøen i perioden 1962-2001".

Jeg har ingen grund til at tvivle på undersøgelsens uvildighed jf. min besvarelse af spørgsmål nr. S 3687.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3689 stillet af Morten Homann (SF) den 18. juni 2003.

Spørgsmål nr. S 3689:

"Vil ministeren oplyse, hvilke andre undersøgelser end "Rentabilitetsanalyse af A. P. Møller-selskaberne i den danske del af Nordsøen i perioden 1962-2001" ministeriet har offentliggjort, hvor private virksomheder eller organisationer har haft vetoret over eller øvet indflydelse på hele eller dele af indholdet eller hvor virksomheder eller organisationer har haft mulighed for at få indflydelse på, hvilke beregningsmetoder rapporternes forfattere har benyttet?"

Svar:

Økonomi- og Erhvervsministeriet udarbejder ikke undersøgelser, hvor private virksomheder og organisationer har vetoret i forhold til undersøgelsesindhold. Dette gælder også for Handelshøjskolens undersøgelse "Rentabilitetsanalyse af A. P. Møller-selskaberne i den danske del af Nordsøen i perioden 1962-2001".

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3845 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 4. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 3845:

"Vil ministeren oplyse, hvorfor den oprindeligt formulerede opgave i kommissoriet for undersøgelse af DUC-selskabernes afkastningsgrad blev givet til Institut for Revision og Regnskab, når pågældende institut ikke kunne påtage sig hele opgaven?"

Svar:

I 2001 bad daværende miljø- og energiminister Svend Auken Energistyrelsen om i samarbejde med regnskabsmæssig ekspertise at lave en undersøgelse af DUC-selskabernes indtjening. Som følge heraf henvendte Energistyrelsen sig til Institut for Regnskab og Revision på Handelshøjskolen i København, for at få udarbejdet en analyse baseret på den højeste faglige indsigt.

I efteråret 2001 stod det klart, at Handelshøjskolen ved Carsten Krogholt Hansen ikke ville påtage sig hele opgaven, idet en del af den lå udenfor Institut for Regnskab og Revisions faglige ekspertise. Energistyrelsen besluttede herefter, at Handelshøjskolens analyse skulle igangsættes på det område, hvor de havde den faglige ekspertise, og at den resterende del af opgaven skulle igangsættes af

Energistyrelsen, når Handelshøjskolens analyse forelå, hvilket den gjorde i april 2003. På den baggrund er der nu iværksat yderligere analyser i Økonomi- og Erhvervsministeriet, som vil indgå i grundlaget for regeringens udarbejdelse af den aftalte redegørelse til Folketinget den 1. oktober 2003.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3846 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 4. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 3846:

”Vil ministeren oplyse, hvorfor de opgaver, som Institut for Revision og Regnskab ikke kunne påtage sig (»en sammenligning med indtjeningen i selskaber med samme karakteristika som DUC-selskaberne, dette skal ses som et supplement til sammenligningen med gennemsnittet for øvrig dansk industri« og »en undersøgelse af, hvorvidt der er særlige forhold, som gør sig gældende inden for olie- og gasindvinding, og hvorledes ændringer i olieprisen påvirker denne branche«), ikke er blevet videregivet til andre forskningsinstitutioner?”

Svar:

Handelshøjskolens undersøgelse forelå i april 2003, hvorefter ovenstående analyser blev igangsat. Disse analyser vil indgå i grundlaget for regeringens udarbejdelse af den aftalte redegørelse til Folketinget den 1. oktober 2003.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3847 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 4. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 3847:

”Er ministeren enig i, at de i spørgsmål nr. S 3846 refererede opgaver er relevante for en vurdering af, hvilken andel af værdierne i Nordsøen der kan tilfalde staten, samt en vurdering af betingelserne for såvel nuværende som fremtidige koncessioner i Nordsøen, og vil ministeren i givet fald søge at få besvaret disse opgaver inden 1. oktober 2003?”

Svar:

Det er min hensigt, at sådanne analyser skal indgå i grundlaget for regeringens redegørelse til Folketinget den 1. oktober 2003.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3848 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 4. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 3848:

”Vil ministeren, jf. ministerens svar på spørgsmål nr. S 3677, bekræfte, at det er embedsmænd i Energistyrelsen, der har begrænset kommissoriet for den opgave, den daværende minister har lovet Folketinget at få foretaget?”

Svar:

Som sagt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 3676 er kommissoriet, som Handelshøjskolen har arbejdet ud fra, efter aftale med Energistyrelsen blevet justeret undervejs i undersøgelsen. Jf. min besvarelse af spørgsmål nr. S 3845 besluttede Energistyrelsen, at Handelshøjskolens analyse skulle igangsættes, og at den resterende del af opgaven ville blive igangsat, når Handelshøjskolens resultater forelå. Det har således aldrig været på tale, at begrænse den samlede opgave, som daværende miljø- og energiminister, Svend Auken, i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 2615 den 1. juni 2001 bad Energistyrelsen om at igangsætte.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3849 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 4. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 3849:

"Når Carsten Krogholt Hansens konklusion i rapporten er, at han »ikke er i stand til at fremlægge velunderbyggede skøn over terminalværdier, i og med at sådanne skøn i deres natur er udtryk for en prognose over en række ukendte størrelser, som f.eks. de fremtidige producerede mængder i Nordsøen, kommende investeringer og udvindingsomkostninger samt forventninger til olieprisens og dollarkursens udvikling«, i hvilket omfang og hvordan vil ministeren så anvende rapporten til at vurdere mulighederne for en større statslig andel af værdierne i Nordsøen?"

Svar:

Handelshøjskolens rapport vil sammen med en række andre analyser udgøre grundlaget for en vurdering af mulighederne for en større statslig andel af værdierne i Nordsøen.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3850 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 4. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 3850:

"Hvilke tal ligger til grund for de prognoser, Energistyrelsen jævnligt udarbejder for statens fremtidige indtægter fra Nordsøen (f.eks. tabel 8.4 i "Danmarks Olie- og Gasproduktion 2002", udgivet af Energistyrelsen), og i hvilket omfang indhentes information fra koncessionshavere om forventede fremtidige indtægter og udgifter til disse prognoser?"

Svar:

Prognoser for statens skønnede indtægter, som præsenteret i tabel 8.4 i "Danmarks Olie- og Gasproduktion 2002", udgivet af Energistyrelsen, baserer sig på Energistyrelsens skøn over den fremtidige produktion, oliepris og dollarkurs, samt udgifter til investeringer og drift af anlæggene i Nordsøen. En del af grundlaget for disse skøn leveres af koncessionshaverne.

Eksempelvis baseres skønnet over den fremtidige olie- og gasproduktion blandt andet på oplysninger om den forventede fremtidige produktion, som koncessionshavnerne indsender en gang årligt. Det er imidlertid ikke, disse produktionsprognoser, der indgår ubearbejdet i de videre

beregninger. Dels sammenlignes tallene med Energistyrelsens egne vurderinger, dels tilføjes i beregninger over længerevarende forløb de mængder, Energistyrelsen opgør under mulig indvinding. Det vil sige mængder, der kan indvindes med kendt teknologi, men som endnu ikke er omfattet af en udbygningsplan.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3851 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 4. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 3851:

"Vil ministeren oplyse, om der findes 25-40 år gamle regnskaber fra udenlandske selskaber (Shell, Texaco, Chevron og Gulf) i danske myndigheders hænder, f.eks. hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skattemyndighederne, det tidligere Energiministerium eller andre?"

Svar:

Energistyrelsen har uden resultat søgt efter de manglende regnskaber i såvel de journalsager som hører til A. P. Møllers Eneretsbevilling som hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3852 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 4. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 3852:

"Vil ministeren til afklaring af ministerens svar på spørgsmål nr. S 3680 præcisere, om det skøn over fremtidige indtægter, der naturligt kan indgå i redegørelsen, er selskabernes egne prognoser?"

Svar:

Regeringen vil fremlægge en redegørelse for Folketinget den 1. oktober 2003. Redegørelsen vil præsentere de muligheder, der er for – på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig og afbalanceret måde – at sikre, at staten får en større andel af værdierne i forbindelse med den nuværende og fremtidige udnyttelse af olie- og gasressourcerne i Nordsøen. Skøn over fremtidige indtægter vil være Økonomi- og Erhvervsministeriets/Energistyrelsens skøn, med mindre andet fremgår.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 4039 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 28. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 4039:

"Er ministeren enig i, at hvis spørgsmålet om forlængelse af A.P. Møllers eneretsbevilling i Nordsøen indgår i forhandlinger om øget beskatning, så er det under den klare forudsætning, at det slet ikke er givet, at A.P. Møller vil opnå en forlængelse af eneretsbevillingen, og at dette spørgsmål må bero på nøje overvejelser om den for staten mest fordelagtige løsning, således at der ikke endnu engang laves aftaler, der viser sig at være meget dårlige for staten og dermed for skatteyderne?"

Svar:

Regeringen vil fremlægge en redegørelse for Folketinget den 1. oktober 2003. I redegørelsen fremlægges de muligheder, der er for – på en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig og afbalanceret måde – at sikre, at staten får en større andel af værdierne i forbindelse med den nuværende og fremtidige udnyttelse af olie- og gasressourcerne i Nordsøen. Desuden fremlægges i redegørelsen

en status for drøftelserne med bevillingshaverne (A.P. Møller) af de koncessioner, der udløber i 2012, med henblik på en mulig forlængelse.

Jeg vil arbejde hen mod en løsning, som er den mest fordelagtige for samfundet.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 4040 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 28. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 4040:

"Kan ministeren bekræfte, at det under alle omstændigheder vil være mest fordelagtigt for staten, at staten/DONG selv overtager A.P. Møllers eneretsbevilling i Nordsøen, når den udløber i 2012?"

Svar:

Jeg kan ikke bekræfte, at det under alle omstændigheder vil være mest fordelagtigt for staten, at staten/DONG selv overtager A.P. Møllers eneretsbevilling i Nordsøen, når den udløber i 2012.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 4041 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 28. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 4041:

"Indgår spørgsmålet om en statslig overtagelse af A.P. Møllers eneretsbevilling i Nordsøen, når den udløber i 2012 eller på et tidligere tidspunkt i de nuværende forhandlinger med A.P. Møller om en forhøjelse af beskatningen fra 2004?"

Svar:

Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 4039.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 4042 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 28. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 4042:

"Vil ministeren redegøre for den ekstraintægt for staten, som vil blive resultatet, hvis staten/DONG selv overtager A.P. Møllers eneretsbevilling i Nordsøen i 2012?"

Svar:

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at skønne over sådanne indtægter, jf. min besvarelse af S 4039 og S 4040.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 4043 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 28. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 4043:

"Er det korrekt, at hvis ministeren ikke åbner for muligheden for statsovertagelse af A.P. Møllers eneretsbevilling i Nordsøen, når den udløber i 2012 eller tidligere, så vil ministeren stå i en svækket forhandlingsposition i forhandlingerne om øget beskatning fra 2004?"

Svar:

Jeg vil arbejde hen mod en løsning, som er den mest fordelagtige for samfundet.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 4044 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 28. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 4044:

”Kan ministeren forsikre, at ministeren i forhandlingerne med A.P. Møller om forhøjelse af nordsøbeskatningen fra 2004 vil stille imod den løsning, som er økonomisk mest fordelagtig for staten, og at dette vil være den altafgørende faktor i ministerens forhandlingsstrategi?”

Svar:

Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 4039.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 4045 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 28. juli 2003.

Spørgsmål nr. S 4045:

”Kan ministeren bekræfte, at det kun vil være klogt at inddrage spørgsmålet om en forlængelse af A.P. Møllers eneretsbevilling i 2012 i forhandlingerne om en forhøjelse af nordsøbeskatningen fra 2004, såfremt det står klart, at staten selv vil kunne overtage eneretsbevillingen, og at det altså vil være uklogt at inddrage spørgsmålet om forlængelse af eneretsbevillingen, hvis muligheden for statslig overtagelse ikke inddrages?”

Svar:

Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 4039.

Besvarelse af spørgsmål nr. S 4880 stillet af Keld Albrechtsen (EL) den 15. september 2003.

Spørgsmål nr. S 4880 :

”Vil ministeren oplyse, under hvilke omstændigheder der ikke er fordele forbundet med statslig overtagelse af A.P. Møllers eneretsbevilling i Nordsøen, når den udløber i år 2012?”

Svar:

Som led i opfyldelse af V54 vedrørende statslige indtægter fra olie- og gasaktiviteterne i Nordsøen, er jeg i gang med drøftelser med A.P. Møller – Mærsk. Af hensyn hertil finder jeg det ikke rigtigt at svare på det stillede spørgsmål på nuværende tidspunkt.

Spm. nr. S 5 - besvaret 08/10-2003

6) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at antagelsen om et merprovenu på ca. 2 mia. kr. om året som konsekvens af Nordsøaftalen hviler på bestemte, og i mange situationer næppe realistiske, forudsætninger om bl.a. olieprisen, og at det meget vel kan vise sig, at merprovenuet bliver langt mindre eller i værste fald direkte negativt?«

Skriftlig begrundelse

I Jyllands-Posten den 1. oktober 2003 beskrives, hvordan en forudsætning om en lav oliepris giver staten et højere provenu med regeringens udspil til ny aftale, men benytter man den oliepris, som er dagens markedspris, vil provenuet fra den nye aftale blive betydelig mindre eller muligvis helt forsvinde sammenlignet med den nuværende beskatningsmodel.

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg har stillet det her spørgsmål, er det, fordi vi i Enhedslisten har den bekymring, at staten, hvis man indgår den her aftale med A.P. Møller, i realiteten kommer til at miste muligheden for en rimelig beskatning af Nordsøværderne. Man forærer A.P. Møller koncessionen fra 2012 og flere årtier frem; en kæmpe værdi, en værdi, der i øvrigt ikke er beregnet i ministerens redegørelse. Man laver en aftale, hvis økonomiske konsekvenser ikke kan overskues på baggrund af det materiale, ministeren indtil nu har fremlagt.

Derfor håber jeg, at vi kan komme et lille stykke længere med at få afdækket, hvad det kommer til at betyde, her i Folketingets spørgetid i dag.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsens spørgsmål om, hvorvidt jeg kan bekræfte, at antagelsen om et merprovenu på ca. 2 mia. kr. om året som en konsekvens af Nordsøaftalen hviler på bestemte, og i mange situationer næppe realistiske, forudsætninger om bl.a. olieprisen, at de beregninger, der nu er lavet, som altid skal laves i en sådan situation, viser et merprovenu på ca. 2,4 mia. kr. om året frem til 2012. Der er jeg nødt til at sige, at de bygger selvfølgelig på en række fornuftige og også realistiske forudsætninger, som det også fremgår af den fremsendte redegørelse.

Der er også i redegørelsen indlagt nogle følsomhedsberegninger for ændringen af bl.a. olieprisen. Der er vist, hvad det bliver, hvis olieprisen stiger med 20 pct., så vil vores andel stige fra et government take på 61 pct. til 63 pct. Bliver der derimod tale om et fald i olieprisen på 20 pct., vil statens andel reduceres til 56 pct. I begge tilfælde vil staten jo opnå en større andel af det samlede overskud end den andel, staten historisk har opnået.

Jeg er nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi jo er nødt til at have nogle tal at gå ud fra, når vi laver de beregninger. Vi har anvendt Det Internationale Energiagenturs pris på fremskrivning af olieprisen på godt 22 dollars pr. tønde. Det er de tal, vi har anvendt.

Vi er også nødt til at regne ud fra en gennemsnitskurs på dollaren på 6,95. Men det er jo sådan, at både dollarkursen og olieprisen kan svinge, og der må jeg blot sige til hr. Keld Albrechtsen, at sådan er tingene nu engang skruet sammen. Jeg kan jo hverken love, at dollarkursen eller olieprisen holder sig inden for OPEC-båndet.

Keld Albrechtsen (EL):

Det spørgsmål, som jeg har stillet, og som jeg også stillede

i udvalget, er, om vi kan få sammenlignet, hvad den her aftale vil give af penge til staten, med, hvis man opretholder den nuværende situation, og også sammenlignet med, hvis man havde fulgt det forslag, der lå fra udvalget for nogle år siden.

Kl. 14.20

De sammenligninger mangler vi, og vi ved jo faktisk ikke - og det havde jeg regnet med der lå i redegørelsen, så vi kunne få det at vide - hvad det vil betyde, at man har nedsat kulbrintebeskatningssatsen i en situation, hvor olieprisen stiger. Der burde vi have haft den sammenligning med den nuværende situation. Den har økonomi- og erhvervsministeren foretaget for perioden frem til i dag, men han har ikke ført den frem til 2042.

Der vil jeg altså godt bede om, at vi kan få lavet sådan en beregning, for hvad nu, hvis det viser sig, at man under bestemte forhold, hvis der bliver en prisudvikling og der bliver fundet mere olie osv., står i den situation, at det ligefrem ville være en fordel, hvis man bare havde det, vi har i dag. Det synes jeg er vanskeligt at gennemskue, og jeg havde egentlig ventet, at det havde ligget i redegørelsen, men det gør det så ikke.

Så kan vi til gengæld se, at selskaberne får lov til at beholde 87 mia. kr. - og endnu flere milliarder, hvis olieprisen stiger - i perioden frem til 2042. Det sker i en situation, hvor de har produktionsomkostninger på 295 mia. kr. De henter altså 87 mia. kr. på en produktionsomkostning på 295 mia. kr. Det ser ud til at være en forrentning i nærheden af godt 25 pct. Det er altså meget. Synes ministeren, det er rimeligt?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige, at vi nu har opnået et mere robust beskatningssystem, og det er faktisk sådan, at aftalen betyder, at der er opnået en sammensat marginalskat på 73 pct.

Når nu hr. Keld Albrechtsen er inde på, hvad det egentlig vil betyde, hvis vi videreførte det nuværende system, vil jeg sige, at det jo vil betyde det, som vi har kunnet se tilbage i historien, at vi ikke kan leve med et kulbrintefradrag på 250 pct., fordi man kan investere sig ud af det.

Hvis vi går tilbage i historien, kan hr. Keld Albrechtsen jo se, at der praktisk talt ikke er betalt kulbrinteskate. Det vil sige, at hvis man på den lange bane kan se, at der lige pludselig skal betales 1 mia. kr., det vil sige, at hvis man skal betale kulbrinteskatten af 1 mia. kr. efter det gamle system, så skal man betale 700 mio. kr. i kulbrinteskate, men hvis man på den lange bane kan se det, så investerer man 400 mio. kr., og vups, så har man sparet 300 mio. kr.

Det er jo derfor, vi er nødt til at gøre op med det her system, for det gamle system har jo vist sig ikke at være robust. Ved at lave en fremskrivning ved store fund, og der så bliver betalt en kæmpe kulbrinteskate - det hænger jo ikke sammen. Det er jo sådan noget, man kalder fiktion, hvis man laver en sådan beregning, fordi man kan investere sig ud af det med det store fradrag, der ligger.

Det, der er skabt nu, er solidt og robust, og så kommer marginalsatten jo derop, hvis det er sådan, at fradragene er opbrugt. Vi har simpelt hen udvidet skattegrundlaget, vi har fået en overskudsdeling på 20 pct., og det er derfor, det her er et sundere system end at videreføre det gamle, for hvem kan sige, hvor mange investeringer der vil være i fremtiden på det her. Man kan altså investere sig ud af en skattebetaling; det er det, det nuværende gør op med.

Det synes jeg faktisk burde være fornuftigt, men jeg ved ikke - hr. Keld Albrechtsen er nok kun tilfreds, hvis vi nationaliserede det hele.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er helt enig med ministeren i, at den sidste løsning ville være langt den bedste - i hvert fald for staten og skatteyderne, og jeg er helt enig med ministeren i, at den nuværende beskatningsordning

er meget ringe, men det spørgsmål, jeg stiller, er: Vil den nye aftale være bedre end den nuværende situation? Det må da i udgangspunktet være et absolut minimum, at man kan dokumentere, at den aftale, man har lavet, vil være bedre end den situation, vi har i dag.

Der havde jeg så ydmygt bedt om, at vi så kunne få at se: Hvad vil det give med de nuværende regler sammenlignet med den aftale, ministeren er kommet hjem med? Jeg kan ikke forstå, hvis ikke jeg kan få den beregning. Det må da være ret grundlæggende, at vi sammenligner det regelsystem, der er

i dag, og så den aftale, ministeren har hentet hjem med A.P. Møller. Det kan jo være, at min bekymring viser sig at være forkert, men jeg kan bare se, at man sætter kulbrinteafgiftssatsen vældig meget ned, og vi ved jo, at hvis der bliver en højere oliepris, vil det være i den situation, at den virkelig for alvor begyndte at give penge. Kunne vi ikke få de beregninger, hr. minister?

Kl. 14.25

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jamen jeg har jo bl.a. på baggrund af spørgsmål fra Socialdemokratiets hr. Svend Auken været inde at se på, hvad det her ville have betydet, hvis den nye aftale havde virket de sidste 3 år. Det har vi fået regnet på, og det er ikke sådan et regnestykke, man laver fra den ene dag til den anden, og det viste sig faktisk, at vi havde fået mere ind med den nye aftale.

Men når man så spørger til fremtiden med hensyn til oliepriser, så er jeg nødt til at sige: Der er usikkerhed omkring olieprisen, der er usikkerhed omkring dollarkursen, der er usikkerhed om, hvor meget der bliver pumpet op. Og det, vi må konstatere, når vi ser historisk tilbage, er, at man kan investere sig ud af kulbrintebeskatningen. Det er sådan set det, jeg siger, og derfor er det ren fiktion om, hvor meget der skal betales i kulbrinteskate i fremtiden. Man har jo vist, at den kulbrintebeskatning, man har skruet sammen, ikke virker, den har ikke virket tidligere, og det er derfor, vi er nødt til at finde en anden vej.

Så beder hr. Keld Albrechtsen alligevel ministeren om at sige: Når nu den overhovedet ikke har virket, den har overhovedet ikke givet nogen penge, så vil vi gerne lave et regnestykke, hvor man viser, at den giver penge; hvor jeg siger, at det kan lade sig gøre at investere sig ud af kulbrintebeskatningen. Den er mere robust den model, vi har fået, bl.a. fordi vi har fået en overskudsdeling.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er den jo ikke mere robust, end at efter det papir, ministeren har fremlagt, kan DUC og A.P. Møller hente et rent overskud på, sådan som jeg har beregnet det, 87 mia. kr. i normalsituationen, som ministeren har fremlagt, i perioden, efter skat og alt muligt. Det er faktisk vældig mange penge sammenholdt med, at de i den periode skal bruge 295 mia. kr. Der er mange virksomheder, der, hvis de lægger 295 mia. kr. ind i en produktion og så får 87 mia. kr. i overskud efter skat, vil kalde det rigtig godt gået. Det er noget, der ligner over 24 pct., som så er tilbage i afkast.

Men jeg vil godt spørge ministeren: Kan vi få en egentlig redegørelse for afkastet, forrentningen, for det er endnu ikke lykkedes ministeren at fremskaffe det? Det var ikke i den undersøgelse, der blev lavet på Handelshøjskolen. Det ligger heller ikke i redegørelsen; ministeren har et bilag, hvor han erkender, at han ikke kan opgøre værdien af det nuværende produktionsapparat, og han kan åbenbart heller ikke oplyse forrentningen.

Kan vi få de oplysninger i stedet for dem, som jeg åbenbart ikke kan få omkring en sammenligning?

Formanden:

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som medspørger.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ministeren kom til at sige i sit svar til hr. Albrechtsen, at det var ren fiktion at regne på det her. Skal det forstås sådan, at der undervejs i forhandlingsforløbet ikke har været lavet beregninger på den forventede forrentning efter skat for A.P. Møller og DUC?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at det, jeg kommenterer her, jo netop er, at når man siger, at kommer man i det tilfælde, at man skal betale kulbrintebeskatning - det er bl.a. det, jeg bliver bedt om at lave en analyse af også; en rentabilitetsberegning har jeg også tilkendegivet at vi ser på, bare lige til det sidste spørgsmål - altså det, jeg svarer hr. Keld Albrechtsen på, er jo netop, om jeg kan lave en linje på samme måde, som vi nu har lavet det på de beregninger, der ligger i redegørelsen, om vi kan lave en beregning på, hvor meget en meget højere oliepris så vil komme ind i kulbrintebeskatningen. Der er det, jeg siger, at investeringerne jo kan gøre, at man kan eliminere det. Og vi ved jo historisk set, at kulbrintebeskatning ikke har virket. Det er derfor, vi udvider skattegrundlaget og nedsætter satsen, fordi det har kunnet lade sig gøre at investere sig ud af det.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen for et sidste spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan stadig væk ikke forstå, hvorfor vi ikke kan få den beregning, for så kan ministeren jo sige, at han forudsætter så og så mange investeringer, og hvad betyder det så med fradrag, og så kan vi jo se det.

Jeg er bekymret for effekten af, at ministeren vil nedsætte kulbrinteskattesatsen. Det bekymrer mig da, for det giver jo en mindre skat, når man nedsætter satsen, og får vi så via den overskudsdeling, ministeren så har forhandlet sig til, et tilsvarende beløb, som kan opveje det i alle situationer i forhold til det, vi ellers ville have fået?

Jeg synes da, det må være et rimeligt spørgsmål, om man fra regeringens side kan dokumentere, at den aftale, man har lavet, i det mindste er en lille smule bedre end den nuværende situation. Det er da ærlig talt meget beskedent at stille det spørgsmål, synes jeg. Men det kan jeg forstå at man bare ikke vil besvare, det synes jeg er meget mystisk. Det gør mig da ikke mindre bekymret, vil jeg sige.

Kl. 14.30

Så vil jeg gerne tilslutte mig fru Anne Grete Holmsgaards ønske, som jeg også selv tidligere har ytret, om at få en rentabilitetsberegning. Kan vi få at vide, hvad det reelle afkast, som man har taget udgangspunkt i, er? Og har jeg ret i, at selskaberne kan gå hjem med 87 mia. kr.? ...

Formanden:

Ja tak.

Keld Albrechtsen (EL):

... På baggrund af, at det er små 300 mia. kr., de har lagt ud, er det jo en kolossal forrentning, de stadig har tilbage, og den bliver ikke beskattet.

Formanden:

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard for et sidste spørgsmål.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kunne ikke drømme om at kritisere eller skælde ud på ministeren over, at kulbrintefradraget sættes dramatisk ned. Det er glimrende, at det endelig sker. Men det, jeg godt vil have svar på, er: Har der undervejs i forhandlingerne været fremlagt en vurdering af, hvad det forventede afkast efter skat vil være i de kommende år ud fra aftalens forudsætninger? Har det været fremlagt undervejs?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til begge spørgerne i denne sag, at man får næsten skyld for, som hr. Keld Albrechtsen siger, at denne aftale er ringere end den eksisterende. Her vil jeg blot sige, at med de meget forsigtige beregninger, der er lavet ud fra en oliepris på 22 dollars pr. tønde - vi ved, at den er noget højere med den dollarkurs, der er nu - må vi konstatere, at vi har et government take på omkring 60-61 pct. i gennemsnit. Det kan jo svinge, men når vi hidtil har oplevet, at det historiske government take lå på 37 pct., er der tale om en forøgelse. Government take lå på ca. 37-38 pct., i 2003 lidt højere, og derfor er jeg nødt til at sige, at jeg mener, det er en klar indikering af, at vi står med en robust og en mere solid aftale.

Med hensyn til rentabiliteten vil jeg gerne sige, at så skal vi også til at have en diskussion om værdiernes størrelse. Jeg skal nok prøve at fremlægge alle de tal og konkrete ting, der spørges ministeriet om skriftligt, men jeg vil ikke stå her og svinge mig i bestemte tal ud over dem, der fremgår så klart af redegørelsen her i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 6 - besvaret 08/10-2003

7) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Har regeringen på forhånd undersøgt, hvorvidt aftalen mellem A.P. Møller og regeringen om den fremtidige beskatning af indtægterne fra kulbrinteproduktionen i Nordsøen er i konflikt med grundloven - eller skal der først efterfølgende laves en grundlovsundersøgelse?«

Keld Albrechtsen (EL):

Et andet alvorligt problem ved denne aftale er jo den såkaldte klausul, der fratager staten mulighed for at ændre beskatningen efterfølgende, hvis det f.eks. viser sig, at nogle af de bekymringer, jeg har givet udtryk for her i dag, viser sig at være rigtige. Det håber jeg selvfølgelig ikke, men hvis det viser sig, at det er rigtigt, at der er problemer, som vi ikke har fået belyst grundigt nok, kan man ikke rette på tingene efterfølgende. Hvis f.eks. selskabsskatterne bliver sat generelt ned, enten af EU eller af et flertal her i Folketinget, kan man ikke hente beløbet hjem igen ved at forhøje f.eks. kulbrinteskatten, og det vil sige, at staten faktisk binder sig to generationer ud i fremtiden.

Spørgsmålet er, om grundloven overhovedet tillader, at man indgår en sådan aftale om en sådan klausul. Grundloven tillader jo ikke Folketinget at fraskrive sig retten til beskatning, og derfor vil jeg spørge ministeren, om vi ikke kan få et uvildigt ekspertpanel til at bedømme det grundlovsproblem, så vi kan være på sikker grund og vide, om grundloven bliver overtrådt eller ej.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige, at i forbindelse med denne aftale har Justitsministeriet været involveret, og Kammeradvokaten har været involveret, og jeg kunne jo indlede min besvarelse med at understrege, at Henrik Zahle bekræftede i TV-avisen i fredags, at »der er intet galt med den aftale, der er indgået.«

Jeg er altså nødt til at sige, at jeg selvfølgelig står inde for, at det ligger inden for grundlovens regler, og når hr. Keld Albrechtsen nu forlanger alt muligt nedsat i den anledning, må jeg derfor sige, at det mener jeg ikke der er grund til. Jeg mener, at aftalen ligger klart inden for grundlovens regler.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, men jeg kan f.eks. se i Jyllands-Posten i dag, at i Norge advarer man imod det her, fordi det er en helt speciel type aftale, som åbenbart ikke kendes fra andre lande, når man giver et selskab en sådan sær aftale. Derfor vil jeg også godt stille de spørgsmål, som vi også har rejst foreløbigt i udvalget i sidste uge, om hvad vi kan risikere, hvis f.eks. ejendomsskatten bliver sat ned.

Kl. 14.35

Jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at med denne aftale spiller f.eks. selskabsskatter en meget stor - undskyld, jeg kom til at sige ejendomsskat før - selskabsskatter spiller jo også fremover en meget stor rolle for indtægten, og hvis man sætter selskabsskattesatserne ned, falder en stor del af indtægten, der skulle komme på grund af aftalen, jo væk. Hvis det så er rigtigt, at man ikke kan ændre på det, f.eks. ved at indføre en skrapere kulbrintebeskatning, så man alligevel henter pengene hjem, kan aftalen altså undermineres, uden at Folketinget kan gøre noget.

Kan det overhovedet lade sig gøre ifølge grundloven, at Folketinget på forhånd fraskriver sig retten til efterfølgende at ændre skatterne? Det tror jeg ikke på. Ifølge en umiddelbar læsning giver grundloven ikke den mulighed. Man har fået Justitsministeriet til at brodere på det, men det er jo før set, at der har været spurgt i Justitsministeriet, og at man har fået det svar, regeringen ønskede at få. Derfor vil jeg godt bede ministeren begrunde, hvorfor vi ikke kan få et uafhængigt ekspertpanel til at kigge på sagen, sådan som jeg synes. Det kan der da ikke ske noget ved, eller kan der ske noget ved det?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Svend Auken som medspørger.

Svend Auken (S):

Det er et spørgsmål om grundlovmæssigheden af denne aftale. Det er klart, at vi er ude i en grænseregion, og derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål til ministeren, som jo har været venlig og sagt, at denne sag skal behandles grundigt i Folketinget, og har lovet, at udvalget og Folketinget får alle oplysninger om de økonomiske og de juridiske konsekvenser. Vil ministeren bidrage til, at alle de eventuelle stridsspørgsmål, der måtte være om grundlovmæssigheden af det her, bliver belyst, inden Folketinget træffer sin afgørelse?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne understrege meget kraftigt, at statens almindelige beskatningsret jo ikke berøres af denne ordning. Jeg har også valgt at fremlægge sagen for Folketinget med et beslutningsforslag, og det vil sige, at vi får en helt klar behandling af denne sag her i salen, hvor der kan stilles masser af de spørgsmål, der skal stilles vedrørende sagen. Jeg har også sagt, at den detaljerede kompensationsordning også vil blive forelagt Folketinget. Den skal udarbejdes detaljeret nu, og den vil blive forelagt Folketinget og Det Energipolitiske Udvalg og lign.

Jeg mener faktisk, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at når vi lægger sagen til behandling i Folketinget i form af et beslutningsforslag, giver det sikkerhed for, at de betænkeligheder, man kan have, kan blive belyst, og at de spørgsmål, man kan stille i den anledning, kan blive besvaret. Vi har valgt at spille med fuldstændig åbne kort, og det vil sige, at alle de spørgsmål, der ligger i sagen, kan hr. Keld Albrechtsen få besvaret i udvalget, inden der træffes beslutning her ved pultene.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, men så vil jeg godt spørge ministeren, om vi ikke kan blive enige om en fremgangsmåde, hvor vi først bliver enige om, at man ikke kan tage stilling til grundlovsproblemet, før man kender den konkrete tekst.

Jeg forstår ikke, at Kammeradvokaten og Justitsministeriet kan tage stilling til det på forhånd. Det er mig ubegribeligt, og det gør det jo også svært at tro på det, der kommer efterfølgende, for de vil jo næppe ændre deres opfattelse. Men er ministeren ikke enig i, at vi faktisk først kan tage stilling til grundlovsspørgsmålet, når vi ser den konkrete tekst? Ingen jurist kan jo udtale sig om det, før man har set den konkrete tekst. Det går jeg ud fra vi er enige om, og hvis vi er enige om det, må vi også være enige om, at så har Justitsministeriet spillet sig selv af banen, fordi Justitsministeriet allerede har taget stilling, selv om man ikke kender den konkrete tekst. Så må vi have nogle uvildige eksperter til at kigge på det, i hvert fald ikke dem, der har taget stilling på forhånd. Ministeren må da kunne se, at det duer altså ikke.

Svend Auken (S):

Der er mange ting i den aftale, ministeren har lavet, som vi er godt tilfredse med, og vi deler ikke på alle områder de kritikpunkter, hr. Keld Albrechtsen har fremført her.

Kl. 14.40

Men det er klart, at afsnit 6 i aftalen er det springende punkt, og jeg vil derfor gerne spørge: Er svaret på det spørgsmål, jeg stillede før, ja? Vil der blive draget omsorg for, at alle aspekter af grundlovmæssigheden bliver klarlagt?

I samme forbindelse: Ministeren nævner detaljeringsgraden, at selve afsnit 6 skal udmøntes i mere detaljerede regler. Vil det først ske, når Folketinget har taget stilling til hovedaftalen, som den foreligger på nuværende tidspunkt? Endelig spørgsmålet om Zahle, som jo siger, at grunden til, at han mener, aftalen er i overensstemmelse med grundloven, er, at der ikke skal gives fuld kompensation til bevillingshaverne. Det er klart, at spørgsmålet er: Hvad ligger der i dette »ikke fuld kompensation«? Alle de spørgsmål får vi mulighed for at tage op, hvis ministerens svar på mit spørgsmål fra før er ja.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Hvis jeg må have lov at begynde bagfra: Det er klart, at den formulering, der står i aftalen, er formuleret på den måde, at man ikke kan få overkompensation. Hvis vi laver en beskatning, forstår

jeg det på den måde, juristerne har udfærdiget det på, det vil sige, at hvis vi vil stramme mere, end aftalen lægger op til, kan man ikke få kompensation.

Jeg vil gerne sige, også til hr. Keld Albrechtsen, at jeg ikke vil underkende aftalen, som den ligger nu, og sige, at den ikke er grundlovmedholdelig. Både Kammeradvokaten og Justitsministeriet har været inde i sagen, og de siger, at der er intet, der strider imod grundloven i aftalen.

Samtidig vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, til fru Anne Grete Holmsgaard og til hr. Svend Auken: Det er jo sådan, at nu skal kompensationsklausulen udfærdiges og godkendes, og derfor står jeg ikke her i dag og siger, at den skal være sådan og sådan og sådan. Det ville være fuldstændig tåbeligt af mig at gøre det her fra min plads i dag, og jeg vil blot sige, at nu skal der jurister ind i sagen, og vi laver selvfølgelig ikke noget, der strider mod grundloven nogen steder. Så må vi se på det, og vi får jo mulighed for at få sagen behandlet her i Folketinget. Jeg har sagt, jeg lægger den herved, så nu synes jeg, mistænksomheden skulle prøve at lette en lille smule.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi får altså at vide, at ministeren *har* afklaret spørgsmålet om grundloven; at han allerede har lagt sig fast på, at det er i orden.

Så rejser hr. Svend Auken nogle spørgsmål, f.eks. hvad det, der står om kompensation, betyder, og så siger ministeren: Ja, man kan i hvert fald ikke få overkompensation. Nej, men det var jo sådan set ikke det, hr. Svend Auken var inde på. Det var spørgsmålet om underkompensation, og så må man altså stille sig selv og ministeren det spørgsmål: Er der realitet i, at man vil imødekomme hr. Svend Aukens ønske om, at sagen får en fair og ordentlig behandling?

Jeg synes, jeg hører på ministeren, at man har allerede lagt sig fast på, at sagen er i orden efter grundloven. Der er ingen problemer, og der er ingen grund til, at hr. Albrechtsen stiller flere spørgsmål. Men hvis det er svaret, har hr. Svend Auken jo i realiteten ikke fået tilsagn om noget som helst, for så ved hr. Svend Auken, hvilket svar han får. Uanset hvad der står i den klausul, vil ministeren sige, at det er i orden efter grundloven.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Hvis hr. Keld Albrechtsen ville høre en lille smule efter, hvad jeg siger her i dag, er det jo netop, at aftalen med den tekst, der foreligger, har Kammeradvokaten været inde i, og Justitsministeriet har været inde i den, og der er intet grundlovsstridigt i den.

Men det er klart, at vi også er nødt til at have jurister ind i sagen, når vi skal lave kompensationserklæringen, og der skal nok være åbenhed omkring den. Det er det, jeg siger. Jeg siger ikke - og fri mig for at drage den konklusion - at Justitsministeriet er fuldstændig ude af takt med, hvad der foregår i denne verden. De har set på aftalen, men de har ikke set på kompensationserklæringen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 7 - besvaret 08/10-2003

8) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren oplyse, hvor store merudgifter Nordsøaftalen påfører staten til oprydning i Nordsøen?«

Keld Albrechtsen (EL):

Det er så om et tredje meget alvorligt problem, som ligger i den aftale, jeg stiller spørgsmål om her.

Vi står i den situation, at staten forærer 80 pct. af ejendomsværdien i Nordsøområdet til DUC i 2012, hvor staten kunne have overtaget det hele 100 pct. Staten nøjes med 20 pct. og forærer altså A.P. Møller og de andre selskaber 80 pct. af formuen.

Er det ikke korrekt, at man faktisk kunne have overtaget det hele, produktionsapparatet og det hele ude i Nordsøen, 100 pct., måske endda uden at skulle betale for det? Men man overlader bare 80 pct. til A.P. Møller, og hvad får man så som modydelse? Jo, man får lov til at deltage i oprydningen.

Kl. 14.45

Jeg synes altså, det nærmest er en frækhed over for den danske befolkning, at først får DUC nogle kæmpe fradrag, så de mere end én gang, to gange, to en halv gang kan trække deres udgifter fra på selvangivelsen - jeg tror, der er mange skatteydere i al almindelighed, der gerne ville have det - og bagefter får staten så lov til at betale for oprydningen. Det er da en del af aftalen, som er svært at forklare, hr. minister.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil starte med at sige til formanden, at jeg godt vil prøve at besvare det, spørgsmålet går ud på, for indimellem blev der jo stillet 17 spørgsmål, som jeg også skal svare på i dag. Hvis jeg nu tager hr. Keld Albrechtsens skriftlige spørgsmål først, går det på, om ministeren kan oplyse, hvor store merudgifter til oprydning i Nordsøen Nordsøaftalen påfører staten. Der har været et bredt ønske i Folketinget om statsdeltagelse, og det er den, økonomi- og erhvervsministeren har forhandlet på plads med en 20-pct.-ejerandel. Det vil sige, at nu får vi 20 pct.s overskudsdeling frem til 2012, og så får vi en 20-pct.-ejerandel efterfølgende. Så er det klart, at når felterne skal til at lukkes ned, og vi er 20-pct.-ejere, skal vi betale 20 pct. af det, det koster at få lukket ned. Vi har også valgt at sige, at ved at forlænge denne kontrakt kan vi få en stabil udvikling omkring den olie, der er i Nordsøen. Det er et andet spørgsmål, men jeg vil gerne svare på det. Men det er korrekt, at vi skal betale 20 pct. af det, det koster at lukke ned, og det er i øvrigt med i de beregninger, der viser, hvor stort et overskud staten får. Der er taget hensyn til, at det er, hvad det koster at lukke ned, set i sammenhæng med det government take, der ligger på 61 pct.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg undskylder da over for ministeren. Hvis jeg stiller for mange spørgsmål i for hurtigt tempo, må vi jo tage dem et ad gangen.

Det afgørende spørgsmål for mig er, at jeg synes, ministeren står i en situation, hvor han kan tage 100 pct. Han kan tage hele produktionsapparatet hjem til staten, endda med boreplatforme og det hele, så vidt jeg har forstået det, og så ville staten køre videre med 100 pct. ejerandel og hele overskuddet. Men lad os nu tage en boreplatform, som er blevet afskrevet to en halv gang. Skatteyderne har altså i realiteten betalt den to en halv gang på grund af skatteordningen, og den skal pilles ned i 2014, fordi man ikke kan bruge den platform mere, og så aftaler ministeren, at nu skal staten være med til at betale for rydningen af en platform, som skatteyderne allerede i forvejen har betalt to en halv gang.

Det er ikke bare det, at jeg synes, det støder min retfærdighedssans, hr. minister. Jeg vil sige, at vi er ved at være til grin for vore egne penge. Det kan godt være, ministeren bliver en lille smule ophidset over, at jeg siger det på den direkte måde, men det ser altså sådan ud for mig, at ministeren

havde muligheden for at tage det hele hjem. Det er klart, at hvis vi havde taget det hele hjem og overtaget det hele, ville vi dermed også have pålagt os selv at rydde op, men det kan da ikke være rigtigt, at vi skal rydde op efter nogle ting, som måske er kørt ned dagen efter, og som selskabet har fået fradrag for to en halv gang.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at nu får jeg på det nærmeste skyld for, at jeg laver en kulbrintebeskatning om til et andet system, som staten får for lidt ud af, et system, hvor der var 250 pct. i fradrag, som regeringen nu laver om til et 30-pct.-fradrag, men efterfølgende skal beskyldes for, at der nu er en 250-pct.-grænse. Til det kan jeg bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi har ageret efter det gældende regelsæt, hvor der var 250 pct. i fradrag, og det er det, vi laver om.

Så vil jeg bare konstatere, at hr. Keld Albrechtsen synes, det er en dårlig idé at gå ind med en statsdeltagelse, så vi skal betale de 20 pct., men også får en statsdeltagelse. Vi mener faktisk, at en statsdeltagelse på de 20 pct. er ufattelig god, i og med at vi har indsigt i, hvornår man begynder at løfte sugerørene i Nordsøen og måske flytter værktøjet et andet sted hen, hvor man får forrentet sine penge højere end i Nordsøen. Det vil sige, at vi sikrer at få de optimale værdier ud til den danske befolkning. At staten skulle overtage det hele i 2012, så man bare kan pumpe alt, hvad man kan, uden at få det optimale ud af det frem til 2012, anser vi som en rigtig dårlig forretning for familien Danmark.

Kl. 14.50

I øvrigt er platformene derude ikke gratis. Det er A.P. Møller, der ejer dem, og så kan vi diskutere, om hr. Keld Albrechtsen skal drive dem og købe dem, og hvad så?

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, men så vil jeg godt bede ministeren sende os en redegørelse for, hvad det i givet fald ville koste at overtage de platforme. Jeg synes da, det er fair nok, at vi får det belyst, for jeg er nemlig ikke sikker på, at det ville have været så frygtelig dyrt for staten simpelt hen at overtage dem.

Derfor mener jeg også, vi ganske givet står i den situation, at det, ministeren har lavet, er en kæmpe foræring til selskaberne ved allerede nu at sige, at de bare kan beholde 80 pct. af koncessionen, som vi ellers kunne have taget hjem og sandsynligvis til en meget lille betaling, fra 2012 og helt frem til 2042. Jeg vil gerne bede om at få belyst det spørgsmål: Hvor meget ville det have kostet os, hvis vi havde taget det hele hjem?

Så vil jeg gerne vende tilbage til spørgsmålet: Hvis der f.eks. er tale om noget nedslidt materiel, som burde være fjernet, kan man bare lade det stå og vente, indtil staten er med, og så kan staten være med til at rydde op. Det er det, jeg synes er forkert, men det kan vi også få en mere detaljeret redegørelse for på et senere tidspunkt, når vi kommer i gang med udvalgsarbejdet. Men jeg vil altså gerne have det belyst, for det støder mig, hvis skatteyderne skal være med til at betale for noget, som vitterlig burde være ordnet af de private selskaber, inden staten kommer med.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg må konstatere, at hr. Keld Albrechtsen ikke er enig i en statsdeltagelse derude. Det er det, jeg må konkludere.

Jeg mener, det er en god idé, at der er en statsdeltagelse på 20 pct. efter 2012, idet det giver Danmark indsigt i at udnytte felterne optimalt, og jeg mener faktisk også, en overskudsdeling er det bedst opnåelige forhandlingsresultat, vi kunne få, når vi ikke kunne få statsdeltagelsen her og nu.

Jeg er jo vant til at underskrive mange § 20-spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen, og det gør jeg også gerne i denne sag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må altså indrømme, at jeg ikke forstår, at når jeg siger, at jeg foreslår 100 pct.s statsdeltagelse fra 2012 - 100 pct.s statsdeltagelse - får ministeren det til, at jeg ikke ønsker statsdeltagelse. Jeg må indrømme, at det var en besynderlig måde, ministeren fik det stillet op på.

Det, jeg kritiserer, er jo, at i tidsrummet fra 2012 til 2042 forærer ministeren de 80 pct. af koncessionen til A.P. Møller, selv om ministeren sandsynligvis ikke havde behøvet at gøre det, og det, vi må have undersøgt, er: Hvad ville det have kostet staten at overtage koncessionen, og hvilke værdier har man foræret selskaberne ved bare at forære dem koncessionen 30 år frem på nuværende tidspunkt?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg ved ikke, om hr. Keld Albrechtsen og jeg forstår det samme ved ordet forære, for hvis man forærer noget væk, gør man det jo uden at få noget for det.

Jeg har fremlagt, hvilken forøgelse af government take, hvor mange flere kroner og øre i statskassen, der kommer som følge af en koncessionsforlængelse. Vi har oven i købet i et svar til hr. Svend Auken regnet på, hvad det havde betydet i kroner og øre til statskassen de sidste 3 år, hvis aftalen var lavet tidligere, så man kan sammenligne de to systemer. Det er det, hr. Svend Auken har bedt om, og det er det, vi har svaret på.

Med de meget forsigtige beregninger, vi har lavet, giver det ca. 7 mia. kr. Det kan måske svinge lidt frem og tilbage, men det er en beregning, som Energistyrelsen har prøvet at lave på bedst mulig måde.

Til det med, at vi forærer det hele væk: Hvis hr. Keld Albrechtsen mener, at jeg stiller tingene på hovedet, må jeg sige, at så er det altså på samme måde, hr. Keld Albrechtsen argumenterer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 16 - besvaret 08/10-2003

9) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Vil ministeren oplyse, om han finder det rimeligt, at den danske befolkning i 39 år er afskåret fra at forhøje beskatningen af Nordsøressourcerne, selv i tilfælde af, at olieprisen stiger til f.eks. 50 eller 100 dollar?«

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Spørgsmålet er, om jeg finder det rimeligt, at den danske befolkning i 39 år er afskåret fra at forhøje beskatningen af Nordsøressourcerne, selv i tilfælde af, at olieprisen stiger til f.eks. 50 eller 100 dollar.

Jeg vil gerne sige, at jeg godt kan læse alle de besvarelser, som er skrevet ned til ministeren, op. Men jeg synes faktisk, vi har diskuteret det her gentagne gange, selv om spørgsmålene har drejet sig om lidt andet.

Kl. 14.55

Det er jo sådan, at den beskatning, vi nu har lavet, er mere robust, set i lyset af at tidligere har kulbrintebeskatningen ingenting givet, og så er vi inde på den diskussion, jeg havde med hr. Keld Albrechtsen: Hvad betyder hvis og hvis og hvis for kulbrintebeskatningen derude? Her er jeg bare nødt til at sige, at vi gør selve grundlaget for beskatningen større, og når fradragene er ophørt, er der i den sidste ende en marginalskat på 73 pct.

Jeg kan selvfølgelig godt forstå, at man i SF og specielt i Enhedslisten mener, at vi mere eller mindre bare skal tage det hele, uden at de firmaer, der arbejder derude, skal have noget. Men jeg mener faktisk, at vi med ordningen her har skabt en meget solid måde at beskatte på, i og med at vi må konstatere, at 250-pct.-fradraget aldrig har givet noget.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg har sådan set stillet ministeren et spørgsmål om værdier, og jeg går ud fra, at det er noget, regeringen stadig er optaget af.

Det handler om værdien af, at man i et demokratisk samfund har ret til og mulighed for at lave særbeskatning inden for nogle områder, sådan som der er tradition for, og at man ikke er bundet af ikke at kunne gøre det i 40 år. Jeg vil godt have, at ministeren forholder sig til det og ikke snakker kulbrintefradrag og kulbrinteskate. Finder ministeren det rimeligt at binde kommende generationer? De, der går i vuggestue nu, vil være over 40 år, før de overhovedet får mulighed for at lave en beskatning af øgede værdier af Nordsøolien og -gassen, hvis de sidder her i Folketinget, og hånden på hjertet: Finder ministeren virkelig, at det moralsk set og værdimæssigt set er rimeligt?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Når vi får en overskudsandel på 20 pct., når vi får en statsdeltagelse på 20 pct., og når vi har et government take, der ligger omkring 40 pct., men som vi hæver til 61 pct. - ja, så finder jeg det rimeligt, at når man indgår en aftale, er der også en kompensationsklausul. Jeg forhindrer ikke Folketinget i at vedtage en ny beskatning. Det kan Folketinget gøre, men så er der bare en kompensation til firmaet.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg er godt klar over, at den lille kompensation betyder, at man godt kan lave beskatningsregler, men de får bare ikke nogen som helst positiv effekt for statskassen.

Hvis nu olieprisen kommer op på 50 dollar pr. tønde - det er ikke noget urealistisk scenario, i dag ligger den på ca. 28 dollar pr. tønde - vil det her betyde, sådan som vi har regnet det ud, at DUC får en mergevinst efter skat på 6,5 mia. kr. om året. Er det rimeligt? Er det rimeligt, når der reelt er tale om værdier, som samfundet ejer? Er det rimeligt, at DUC får det uden at have investeret én eneste krone til gengæld? Synes ministeren, det er rimeligt?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at i de seneste 15 år har den gennemsnitlige oliepris ligget på ca. 24 dollar pr. tønde målt i 2003-priser, og dollarkursen har siden 1972 været gennemsnitlig 7 kr. pr. dollar.

Jeg er helt klar over, at hvis man kan lave nogle fuldstændig kunstige opskruninger og forvente, at der ikke vil blive grebet ind med kulbrintefradraget, kunne den gamle model på papiret give noget mere. Men vi er nødt til at forholde os til virkeligheden, og virkeligheden er de gennemsnitspriser, der har været på olien, og den værdi, dollaren har haft.

Vi er også nødt til at forholde os til, at kulbrintebeskatningen ingenting har givet. Det synes jeg man er nødt til at forholde sig til, når vi diskuterer det her, og også at en marginalskat på 73 pct. skal sammenholdes med en bredere beskatning end tidligere. Men hvis fru Anne Grete Holmsgaard mener, at det er en højere marginalskat end 73 pct., der skal til, er det jo et synspunkt, SF står for.

Kl. 15.00

Jeg synes, der er lavet en robust aftale, der giver et merprovenu med de meget forsigtige beregninger, vi har lavet.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Vi kan da godt tage den med de forsigtige beregninger: Hvis vi nu i stedet for siger en prisstigning på 20 pct. på olien, det er jo sådan set realiteterne i forhold til det scenario, der er arbejdet med, så vil det give DUC en mergevinst - igen efter skat - på 1 mia. kr. om året. Er det rimeligt? Synes ministeren, det er rimeligt, at et selskab får den mergevinst uden at have haft nogen omkostninger med yderligere investeringer på grundlag af noget, som dybest set er samfundets eje - hvis det altså ikke bliver foræret væk? Synes ministeren, det er rimeligt?

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren bliver ved med at sige, at det ikke kan lade sig gøre at sammenligne med den nuværende kulbrintebeskatning, men jeg vil bare stadig væk sige til ministeren, at vi altså vil insistere på at få de beregninger. Så må vi jo vurdere, om de er fiktive, eller hvad ministeren mener de er, men vi vil altså gerne kunne se, hvad virkningen af det her er sammenholdt med det nuværende system. Nuvel, men det får vi så måske en strid om i Folketingets Energipolitiske Udvalg.

Så vil jeg også godt spørge: Finder ministeren ikke, det vil være rimeligt, hvis olieprisen stiger, eller hvis det viser sig, at der er meget større oliemængder, end man hidtil har regnet med - og ministeren bliver jo ved med selv at opskrive vurderingen af oliemængderne - at vi så kunne gå ind og beskatte den ekstra profit, som selskaberne så henter?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at vi forsigtigt har regnet på det, og hvis de her tal holder, jamen så vil vi få et provenu på 80 mia. kr. for perioden fra 2004 til 2012. Hvad sker der så, hvis denne her forsigtigt beregnede oliepris stiger med 20 pct. til 26,8 dollar pr. tønde? Så betyder det lige pludselig, at det merprovenu, som var 80 mia. kr. til staten, bliver 106 mia. kr. til staten.

Vi har altså lavet en model, der gør, at tjener A.P. Møller penge, så tjener staten penge; tjener A.P. Møller færre penge, så tjener staten færre penge.

Jeg synes, det er rimeligt. Hvis man går ind og laver en aftale, og så det går godt, så synes jeg ikke, man skal være ked af, at der er et firma, der tjener penge. Man kan se et government take, hvor der tidligere var en høj søjle til firmaet og en lav til staten, og hvor det nu er byttet om. Hvad betyder det så, hvis olien koster flere penge? Jamen så får staten endnu flere penge.

Det er jo lige før, jeg skal stå her og beskyldes for, at staten får flere penge i statskassen.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Overhovedet ikke. Jeg synes sådan set, der er meget god værdi i det der med noget for noget. Derimod bryder jeg mig overhovedet ikke om den, der hedder: 'Mer' skal have mer' - og det er sådan set det, der er tale om her. Så jeg vil gerne spørge ministeren, hånden på hjertet:

Hvis vi nu lige laver det lille tankeeksperiment, at det var ministeren, der havde været ejer af nordsøolien, synes ministeren så, det her havde været en rigtig fed deal for ham?

Keld Albrechtsen (EL):

Hvis man går dybere ned i beregningerne, som ministeren har sendt over i sin redegørelse, og kigger på det, man kalder følsomhedsberegninger - hvad sker der, hvis olieprisen stiger? - så kan

man se, at olieselskaberne får en meget betydelig ekstraintægt efter skat, alene fordi olieprisen er steget, ikke fordi de har gjort noget som helst andet, end de ellers har gjort, de har ikke haft større udgifter, men deres indtægt stiger meget betydeligt, alene fordi olieprisen stiger - i et tilfælde vist endda helt op til 8 mia. kr., som jeg kan beregne det, men det kan vi jo få belyst nærmere ved spørgsmål.

Der vil jeg godt stille det spørgsmål: Hvis der kommer en sådan ekstra profit, som selskaberne så bare indkasserer uden at have lavet noget for den, ville det så ikke være rimeligt, at vi har mulighed for i den situation at gå ind med en beskatning af de penge i det mindste?

Kl. 15.05

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at hvis olien stiger eller man gør større fund, så har man nogle udgifter, og så har man nogle indtægter. Vi starter med at tage 20 pct. med det samme, det vil sige, at staten får flere penge ind. Så staten får flere penge, og firmaet får også flere penge, og hvis hr. Keld Albrechtsen mener, at det er urimeligt, at et privat firma tjener flere penge lige pludselig, og at vi så skulle gå ind med en ekstra beskatning, så er mit svar nej.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Spørgsmålet er sluttet. Næste ... (Anne Grete Holmsgaard:

Jamen, jeg fik ikke noget svar fra ministeren.) Jeg vil gerne gentage: Spørgsmålet er sluttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 17 - besvaret 08/10-2003

10) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Vil ministeren oplyse, om den aftale, han har indgået med DUC, sikrer, at staten har mulighed for at foretage den nødvendige miljøregulering, f.eks. i form af grønne afgifter, af Nordsøen, også i lyset af den nye viden om miljøforhold, der vil ophobe sig de næste 39 år?«

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Den kombinationsordning, der er indeholdt i aftalen, skal som allerede nævnt nærmere detaljeres, og endnu en gang - jeg har svaret på det fire gange i dag - vil jeg gerne sige, at den detaljerede aftale vil blive forelagt Folketinget. Ordningen skal så vedrøre lovgivningen og andre regler, der specifikt rammer producenter af olie og gas i den danske del af Nordsøen.

Som jeg har sagt tidligere: Den her aftale vil blive forelagt Folketinget.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg er glad for, at den bliver forelagt Folketinget - det har jeg været med til at opfordre ministeren til, og jeg er glad for, at han har imødekommet den opfordring - men jeg synes, det vil være rimeligt allerede nu at få et svar på: Skal afsnit 6, altså klausulen i aftalen, forstås sådan, som man umiddelbart læser den, nemlig at man ikke kan gå ind med specifik miljøregulering på Nordsøen uden at give kompensation til A.P. Møller?

F.eks.: Det er i dag sådan, at Nordsøen er fritaget for CO₂-afgift og for SO₂-afgift på den energi,

der bruges til produktionen derude og til flaring. Hvis vi herinde siger, hvilket ville være meget rimeligt: Selvfølgelig skal de betale CO₂-afgift og SO₂-afgift, bliver det så ramt af den klausul, der er her? Eller hvis vi i det øvrige nordsøsamarbejde kan se, at vi skal regulere på miljøet specifikt i Nordsøen, er det så også en situation, hvor selskabet kan komme og stå med raslebøssen og sige: Beklager, men vi skal altså have kompensation for det?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne komme tilbage, når vi har fået forhandlet og skrevet den her kombinationsklausul.

Der skal selvfølgelig være orden i miljø og sikkerhed og alt det der. Det er rigtigt, at indfører vi generelle regler, der skal forbedres, så skal de også betale derude, men det er jo bl.a. noget af det, vi er nødt til at gå ind og se på og få udspecificeret nærmere, og det vil jeg slet ikke stå og låse mig fast på her.

Det, der har været meningen med den her klausul, er, at når man nu afleverer 20 pct., når man nu giver statsdeltagelse, når man går fra et government take på 40 til 60 pct., så vil man altså have en eller anden sikkerhed for, at man ikke lige pludselig bliver rundbarberet på en eller anden kulbrintebeskatning. Til alt det andet her siger jeg: Rolig nu, nu skal vi altså sørge for at få det her beskrevet ganske tydeligt, så det holder vand hele vejen rundt.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg tager ministerens svar som udtryk for, at han godt er klar over, at den klausul faktisk er noget giftig, som den er formuleret i øjeblikket, og det synes jeg er positivt. Det synes jeg sådan set ikke ministeren skal have skældud for. Jeg synes, det er positivt, hvis ministeren er indstillet på at gå ind og få ændret på de her ting, så ministeren ikke stiller sig selv og os og kommende Folketing i den fuldstændig håbløse situation, at vi ikke kan gå ind og lave en miljøregulering på Nordsøen uden at skulle give kompensation.

Men dog et spørgsmål også: Hvad er det, der gør, at ministeren har følt sig presset til at lave sådan en klausul, når en sådan ikke eksisterer i de norske aftaler?

Svend Auken (S):

Jeg var glad for ministerens svar, for jeg tolker det sådan, at vi får god tid til og god mulighed for at drøfte det her ordentligt igennem, inden man detaljerer afsnit 6 i aftalen i forhold til bevillingshaverne. Det synes jeg er et meget tilfredsstillende svar, men jeg vil gerne have det uddybet en lille smule.

Kl. 15.10

Det, ministeren siger, er, at denne kompensationsaftale ikke har til formål at afskære Folketinget fra dets almindelige arbejde for miljø, sikkerhed eller opretholdelse af samfundets indtægter; aftalen sigter alene på en situation, hvor man prøver at ændre på, om jeg så må sige, forudsætningerne for indgåelsen af aftalen, altså sådan at vi ikke misbruger vores politiske magt til i forhold til bevillingshaverne senere hen at komme med en ekstra regning, som gør, at government take bliver mere end det, der var aftalt dengang. Er det ikke sådan, det skal forstås? Jeg spørger bare. Jeg tror, svaret er ja, men jeg vil alligevel gerne stille det spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men så vil jeg i forlængelse spørge: Hvorfor er der så ikke en modsvarende kompensationsordning til staten, hvis det er sådan, at staten mister noget? Hvorfor skal selskaberne så ikke kompensere staten, hvis ideen er, at der skulle være den balance, som skulle opretholdes?

Der er det alene selskaberne, der har krav på kompensation; staten har ikke krav den modsatte vej. Det ved jeg ikke om ministeren kan forklare.

Så vil jeg godt spørge også i relation til det, fru Anne Grete Holmsgaard har spurgt om: Hvis der sker ændringer, som udløser kompensation til selskaberne, har man så sikret sig, at andre selskaber ikke kan påberåbe sig, at de bliver forskelsbehandlet? For det vil jo åbenlyst ske; så vil der jo være en forskelsbehandling, for de vil jo ikke få kompensation, og er det overhovedet holdbart i forhold til konkurrencelovgivning og alt muligt andet? Det tror jeg ikke.

Der er mange problemer i det her, og vi kan selvfølgelig ikke nå at komme til bunds i det i dag, men jeg ved ikke, om ministeren kan give et umiddelbart svar.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige, at økonomi- og erhvervsministeren ikke har følt sig *presset* til at indgå den her aftale. Vi har forhandlet med det mandat, Folketinget har givet ministeren, om at komme tilbage til Folketinget, om at præsentere et provenu, der kan give noget mere til staten på denne her sag.

Det, vi mener, og det tror jeg vi alle sammen er enige i, er, at vi skal sørge for at få så meget olie ud af Nordsøen som overhovedet muligt. Jeg er godt klar over, at jeg politisk ikke er helt enig med hverken hr. Keld Albrechtsen eller fru Anne Grete Holmsgaard i denne her sag.

Men det er klart, og det er et svar til hr. Svend Auken, at når man i en aftale går ind og laver 20 pct.s overskudsdeling, 20 pct.s statsdeltagelse og et government take, der rejser sig fra 40 til 60, så må man have en vis sikkerhed for, at man ikke går ind og decideret bliver kulbrintebeskattet. Det betyder, at vi nu skal have udfærdiget regler omkring miljø og andre ting, og jeg vil ikke stå her i dag og sige konkret: Sådan skal det være, for vi skal sætte os ned, og vi skal sørge for også at tage hensyn til alle andre; alle andre selskaber kører videre på deres regler, og så må vi se, hvad der skal ske med nye koncessioner. Det her er en aftale, der alene omhandler firmaet A.P. Møller og den koncession, der ligger i A.P. Møller. Men jeg vil ikke gå dybere ind i det end at sige: Det her bliver forelagt for Folketinget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 574 - besvaret 12/11-2003

15) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren være med til at indføre en miljøafgift på udledning af spildevand fra boreplatforme?«

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo sådan, at der ledes spildevand ud fra boreplatforme. Jeg har forstået det sådan, at i Norge har man indført en spildevandsafledningsafgift med henblik på at reducere forureningen fra boreplatformene. Der kommer nogle giftige kulbrinter, hedder det vist, ud i det spildevand.

Det er da en god idé, synes jeg, hvis vi her i Danmark indførte en sådan afgift på boreplatformene, således at vi kunne få nedbragt eller i hvert fald få en interesse i at få nedbragt forureningen.

Så jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er en god idé at indføre en sådan afgift.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Der er allerede regler for udledning af vand fra olieplatformene. De eksisterende regler bygger bl.a. på vores internationale forpligtelser om beskyttelse af Nordsøen. Kravene til rensning af vandet fra olieplatformene til et olieindhold på maksimalt 40 milligram pr. liter overholdes i dag, ligesom kravet på 30 milligram olie pr. liter, som kommer til at gælde for 2006, også kan overholdes i de fleste tilfælde. Der er derfor ingen aktuelle planer om at indføre en miljøafgift på udledning af spildevand fra platformene i Nordsøen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg ved så ikke, om ministeren vil svare på det under det her spørgsmål eller under det næste. Men jeg vil så bare spørge, om det har sammenhængen med, at ministeren har indgået en aftale med A.P. Møller, som forhindrer os i at indføre en sådan afgift.

Kl. 15.40

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

På landet er der alene grønne afgifter på udledning af spildevand, hvor der udledes næringsstoffer. Industriudledninger i øvrigt er ikke belagt med afgifter, og fra platformene i Nordsøen udledes kun ubetydelige mængder næringsstoffer.

Den eksisterende regulering stiller krav om, at spildevandet skal renses, før det udledes til havet. Udledning af spildevand kan kun ske efter godkendelse fra Miljøstyrelsen, og udfordringen de kommende år bliver at leve op til den internationale aftale om at begrænse totalindholdet af olie i udledningen af produceret vand, og det har intet med den kompensationsaftale at gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 575 - besvaret 12/11-2003

16) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren oplyse, om klausulen om skattekompensation i regeringens aftale med A.P. Møller - Mærsk vil forhindre indførelse af en spildevandsafgift på boreplatforme eller i hvert fald medføre udbetaling af kompensation til DUC?«

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan jeg forstå, at ministeren ikke synes, at det har noget med kompensationsbestemmelsen og den aftale, som ministeren har indgået, at gøre.

Men så vil jeg bede ministeren besvare dette spørgsmål:

Kan vi, hvis den aftale, som ministeren har forhandlet på plads om kompensationsbestemmelsen, indgås, og hvis et flertal her i Folketinget ønsker det, gennemføre en sådan spildevandsafgift på boreplatformene, eller kan vi ikke?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Kompensationsaftalen lægger ingen begrænsninger for lovgivningsmagten, så en spildevandsafgift kunne indføres. Om en sådan afgift så kan udløse kompensation, afhænger både af dens udformning

og formål.

Hvis der er tale om en generel og ikkediskriminerende afgiftsordning, der også gælder for andre, der udleder spildevand, udløses der ikke kompensation. Selv regler, der kun gælder for selskaber i den danske del af Nordsøen, udløser ikke kompensation, når der er tale om en regulering som led i en mere generel og ikkediskriminerende regulering med et adfærdsregulerende ikkefiskalt sigte. Det må derfor bedømmes konkret, om betingelserne for kompensation er opfyldt.

Jeg vil gerne understrege endnu en gang, at der ikke er planer om at indføre en ny regulering af det område, som hr. Keld Albrechtsen henviser til.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan forstå, at hvis man skal kunne gennemføre denne her afgift, som jeg har foreslået, og som ministeren altså ikke støtter politisk, skal den altså have en generel karakter.

Hvis nu den gennemføres, således at den gælder alene for boreplatforme, og det ligger i sagens natur, at en sådan spildevandsafgift for boreplatforme selvfølgelig kun gælder for boreplatforme, har den ikke den generelle beskatningsmæssige karakter, som den skal have for at undgå, at man skal udbetale erstatning eller kompensation til DUC - har jeg forstået det rigtigt?

Hvis den altså helt præcis retter sig mod Nordsøen, og hvis den ikke har sammenhæng med spildevandsregler i almindelighed, men er helt speciel vedrørende boreplatforme, så kan vi altså ikke gøre det efter aftalen. Har jeg forstået det rigtigt?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg ikke på baggrund af mundtlige spørgsmål vil stå og helt konkret forpligte statskassen for hundredvis eller millioner af kroner den ene eller den anden vej, for det er juridisk meget kompliceret.

Jeg kan bare sige, at når der er tale om generelle afgifter, det kan være omkring miljø, det kan være om sikkerhed, det kan være forbedring af arbejdsmiljø og sikkerhedsregler, så er der ingen, hvis det er generelle regler, kompensation. Så er der det, at hvis vi indfører de regler og ønsker med et fiskalt sigte, er der kompensation. Så det hele er afhængigt af, hvordan den enkelte ordning er skruet sammen.

Jeg kan ikke til den model, hr. Keld Albrechtsen har i sit hoved, stå her og sige, om der er kompensation eller ej, men blot tilkendegive, at der er en meget detaljeret aftale om kompensation. Den indeholder altså bestemmelser, så der kan indføres nye regler om bl.a. beskyttelse af miljøet, forbedring af arbejdsmiljø og sikkerhedsregler, uden at der kan rejses krav om kompensation.

Så tror jeg, at jeg har svaret så tæt, som jeg kan komme på det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Keld Albrechtsen og derefter fru Anne Grete Holmsgaard.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg håber, ministeren selv kan høre, at han står med et meget, meget betydeligt problem. Ministeren har kendt det her spørgsmål, da han forhandlede udformningen af kompensationsordningen. Det her spørgsmål har været anmeldt på et tidspunkt, inden vi fik den aftale, som nu er lavet om kompensationsordning.

Alligevel er ministeren ikke i stand til at svare helt præcist på, om der så udløses erstatning eller ej. Det synes jeg er rystende. Det betyder jo, at vi allerede nu kan se, at den aftale, som ministeren har indgået, er et juridisk morads.

Kl. 15.45

Jamen altså undskyld, hvorfor er ministeren ikke i stand til at svare præcist på et spørgsmål, som har været klarlagt, som har ligget på ministerens bord på det tidspunkt, hvor man forhandlede, og som derfor har indgået i overvejelserne, må jeg da gå ud fra? Og så ved man ikke, hvad aftalen betyder på det konkrete punkt. Jeg synes, det er meget bekymrende.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan forstå på den uddybning af kompensationsklausulen, som er uddelt til Folketinget, at en af de afgørende ting for, om der skal falde kompensation eller ej, er begrebet »ikkefiskalt sigte«. Så er mit spørgsmål meget enkelt: Hvem afgør, om det er et ikkefiskalt sigte? Er det suverænt Folketinget, der afgør det? Er det ministeren? Eller er det et spørgsmål, der er overladt til voldgift mellem de to parter?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne prøve én gang mere at svare hr. Keld Albrechtsen.

Den her meget detaljerede aftale om kompensation indeholder bestemmelser - og så prøver vi én gang til - og der kan indføres nye regler om bl.a. beskyttelse af miljøet og forbedring af arbejdsmiljø og sikkerhedsregler, uden at der kan rejses krav om kompensation.

Hvis man vil erstatte de nuværende regler, der fungerer tilfredsstillende, med en specifik afgift for de selskaber, der nu producerer olien og gassen, vil spørgsmålet om kompensation afhænge af, om ændringen vil være af fiskal karakter, af skattemæssig karakter, om der skal boomes nogle penge. Det er det, der er afgørende. Og vi har jo i de kompensationsaftaler netop tilkendegivet, at det må parterne drøfte, og kan vi ikke blive enige, er der nedsat voldgift.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen det bekymrer mig, at jeg ikke kan få oplyst, om en bestemt konkret afgift, som jeg har nævnt over for ministeren

i et spørgsmål, som ministeren fik allerede i fredags, som ministeren altså kendte, da han indgik den her aftale, er fiskal eller ej. At den har til formål at indbringe et provenu til statskassen tror jeg at A.P. Møller vil sige, hvis vi indfører en sådan afgift. Så der er næppe tvivl om, at A.P. Møller vil sige, at den er fiskal, men hvad mener ministeren, den er? Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvis man ikke har overvejet det spørgsmål, mens man har forhandlet, eftersom det her spørgsmål jo har ligget der, mens ministeren har forhandlet. Og det bringer mig til det spørgsmål, om ministeren overhovedet har klarhed over, hvad det er, han har forhandlet på plads. Nu kan jeg så forstå på svaret til fru Anne Grete Holmsgaard, at der er en voldgift; det ligger ikke i Folketingets magt at styre den her aftale. Men ministeren kan jo ikke engang svare på selv de mest enkle spørgsmål, og det synes jeg altså ikke er tilfredsstillende.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil gerne have svar på, om jeg skal forstå det sådan, at det ikke er Folketinget, der afgør, om det er et fiskalt sigte. Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Hvis vi herinde vælger at udvide CO₂- og SO₂-afgifterne, som de er nu, til også at dække Nordsøen, hvad de jo ikke gør i øjeblikket, er det så omfattet af, at selskabet skal have kompensation? Det er jo en afgift.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at generelle afgifter, der rammer lige meget alle

steder, er der ikke kompensation for.

Nu ligger det altså klart i aftalen, at der ikke er tale om at indføre CO₂-afgifter. Man har jo under den tidligere regering kunne påvise, at de ikke duede i forhold til Nordsøen. Men selvfølgelig vil Nordsøen blive omfattet af CO₂-kvoter. Det er ganske klart. Det vil alle virksomheder på land, og det vil man også blive ude i Nordsøen.

Til hr. Keld Albrechtsen: Hvis man ikke vil forstå det, jeg står og siger herfra i dag, så beklager jeg. Men det, jeg har tilkendegivet, er, at de helt klare regler omkring beskyttelse af miljø, forbedring af arbejdsmiljø og sikkerhedsregler gør, at det er her, at vi siger, at man kan gøre det, uden at der kan rejses krav om kompensation.

Men hvis det er sådan, at man finder på et eller andet, der skal boome et eller andet beløb op, er det et fiskalt sigte, og så er det omfattet af reglerne. Kan vi ikke blive enige om det, er det voldgift. Så kan jeg vist ikke sige det ret meget tydeligere.

Kl. 15.50

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det sidste spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har også læst aftalen, og det, ministeren siger, er jo det, der står i aftalen.

Men når jeg stillede et konkret spørgsmål, var det for at få belyst, hvordan aftalen virker i en konkret sag. Og der kan ministeren ikke oplyse, om det er fiskalt, om det er generelt, og om det udløser kompensation eller det ikke udløser kompensation. Det må jeg bare konstatere at ministeren ikke kunne, og det bekymrer mig. Men det må vi så bore videre i i udvalget.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Vi prøver endnu en gang. Kompensationsaftalen lægger ingen begrænsninger for lovgivningsmagten, så en spildevandsafgift kan indføres. Om en sådan afgift kan udløse kompensation afhænger både af udformning og formål. Hvis der er tale om generelle ikkediskriminerende afgiftsordninger, der også gælder for andre, der udleder spildevand, udløses der ikke kompensation.

Jeg har forsøgt at svare flere gange, og jeg ved ikke, om det hjælper, at der kommer en skriftlig besvarelse på det, jeg har stået og sagt her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 694 - besvaret 19/11-2003

18) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil statsministeren tilkendegive over for økonomi- og erhvervsministeren, at ministeren bør støtte og ikke modarbejde et forslag fra et stort mindretal i Folketinget og i Folketingets Energiudvalg om afholdelse af en høring om væsentlige sider af regeringens aftale med A.P. Møller om Nordsøolien, herunder navnlig den såkaldte kompensationsbestemmelse?«

Skriftlig begrundelse

Under Folketingets debat den 12. november 2003 om L 48 og L 62 (gennemførelse af olieaftalen) fremsatte ordførere fra en række partier ønske om afholdelse af en høring om væsentlige problemstillinger i regeringens aftale med A.P. Møller. Det er spørgsmål, som efter mange partiers opfattelse er velegnede til en høring, fordi det giver mulighed for, at Folketinget og offentligheden kan høre ekspertbedømmelser, inden der træffes endelig afgørelse. Endvidere bør statsministeren i sin egenskab af formand for partiet Venstre tilkendegive som grundlæggende princip, at det største regeringsparti som udgangspunkt har den opfattelse, at et mindretals ønsker om at få væsentlige spørgsmål belyst ved høringer bør imødekommes, og da navnlig når der er tale om et stort mindretal. Det er jo netop ideen med det parlamentariske demokrati, at et mindretal kan kræve øget indsigt og oplysning om et forslag, som flertallet ønsker at gennemføre. Økonomi- og erhvervsministeren sagde under folketingsdebatten, at det selvfølgelig er Folketinget, der har beslutningen, men at han kun kunne bakke op bag ved de ordførere, der havde tilkendegivet, at de ikke så noget grundlag for, at der skulle iværksættes en høring.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan jo ikke takke statsministeren for svaret på det foregående spørgsmål. Men jeg vil gerne sige tak til statsministeren, fordi regeringen har indstillet sig på at støtte, sådan har jeg forstået det i dagspressen, at der afholdes en høring om spørgsmålet om olieaftalen med A.P. Møller, herunder navnlig kompensationsbestemmelsen.

Derfor skal jeg gøre det her kort. Men jeg vil dog gerne bede statsministeren redegøre for, hvordan det kan være, at økonomi- og erhvervsministeren under Folketingets debat i sidste uge indtog det synspunkt, at selv om et stort mindretal i Folketinget ønskede en høring, var det ikke nødvendigt efter ministerens opfattelse, at man havde en sådan høring.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror faktisk ikke, at jeg er i stand til at besvare hr. Keld Albrechtsens spørgsmål. Det må hr. Keld Albrechtsen jo stille til økonomi- og erhvervsministeren. Jeg synes, hr. Keld Albrechtsen skulle glæde sig over, at nu kommer der altså en høring, som hr. Keld Albrechtsen har ønsket.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen det gør jeg jo også. Det indledte jeg også med at sige. Men det var jo en betydelig fejl, økonomi- og erhvervsministeren begik under debatten i sidste uge, og det er sikkert under indflydelse af, at statsministeren efterfølgende er kommet hjem og har læst det spørgsmål, jeg stillede ham og sendte over i fredags, at regeringen så har ændret opfattelse.

Men jeg synes alligevel, det er foruroligende, at en minister i en folketingsdebat kan gå ind og støtte ordførere fra regeringsblokken med en afvisning af et elementært ønske fra et mindretal om at få belyst nogle ting i en høring.

Jeg er glad for - det sagde jeg også - at det er blevet bragt på plads, efter at statsministeren kom hjem. Jeg håber

i hvert fald - det skal jeg så gøre til et positivt spørgsmål

- at det er udtryk for, at vi ikke fremover vil møde den linje, som vi mødte fra økonomi- og erhvervsministeren i sidste uge.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Prøv engang at tænke på, hvor meget lysere og lettere hr. Keld Albrechtsens liv ville være, hvis han nu kunne glæde sig uforbeholdent i stedet for hele tiden at iblande sit eget glædens bæger disse dråber af malurt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot bedyre over for statsministeren, hvad jeg nu også vil sige for tredje gang: Jeg er meget glad for, at den her sag blev løst på en tilfredsstillende måde. Men jeg må jo sige til statsministeren, at jeg jo alligevel er bekymret for den negativitet over for et ønske fra et stort mindretal i Folketinget om at få en så beskeden ting som en høring om et væsentligt emne, og kan vi nu være sikre på, at regeringen har ændret sin linje i spørgsmålet om høringer?

Vi har jo også haft mange problemer med hele diskussionen om en høring om Irak, hvor statsministeren ikke selv ønskede at bidrage med konkrete oplysninger osv. Derfor må statsministeren altså have mig undskyldt, for ganske vist er jeg jublende lykkelig over, at statsministeren har grebet ind og sat økonomi- og erhvervsministeren på plads i den her sag, men jeg er også optaget af, at der ikke skal ske fejltagelser i fremtiden.

Kl. 16.30

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror, jeg som afslutning og afrunding af dette spørgsmål kan sige, at jeg er umådelig taknemlig over i dag at have hørt det udtrykt af hr. Keld Albrechtsen, at han er glad for at se, at jeg er hjemme igen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 23 - besvaret 25/11-2003

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg går ud fra, at ministeren er opmærksom på, at hans partifæller i Folketingets Energiudvalg ikke vil være med til at holde en bred og ordentlig høring om ministerens aftale med A.P. Møller om Nordsøolien.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad hans holdning er til det problem, der er opstået, for nu viser det sig altså, at repræsentanter for regeringspartierne i udvalget modarbejder bestræbelserne på at få belyst alle spørgsmål grundigt og ordentligt i denne sag og også ved en høring. Det forekommer fuldstændig uforståeligt, at regeringspartier, når et stort mindretal i Folketinget har ønske om at få belyst nogle spørgsmål ved en høring, så faktisk gør alt, hvad de kan, for at få en sådan høring til ikke at føre til ret meget.

Jeg vil håbe, at ministeren vil benytte denne mulighed til at komme med en opfordring til sine partifæller om at få denne sag løst på en tilfredsstillende måde.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Da vi havde debatten her i Folketinget om kulbrintebeskatningen og undergrundsloven, dristede ministeren sig til at sige, at han faktisk syntes, at de elementer, der var, var klart belyst. Det fik jeg at vide at jeg så ikke skulle blande mig i, og nu hører jeg, at det er noget, ministeren skal blande sig i.

Holdningen er altså, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi har valgt at behandle denne her Nordsøaftale med et beslutningsforslag i Folketinget. Vi har fremlagt forslag til ændringer af undergrundsloven. Vi har fremlagt via skatteministeren ændringer af kulbrintebeskatningen. Der kan stilles en masse spørgsmål. Der er fremlagt en redegørelse, som vi også har diskuteret her i Folketinget, og vi har endog lagt hele sagen omkring beslutningen af Nordsøaftalen ned i

Folketingssalen, så der kan stilles alle de spørgsmål, man har lyst til.

Jeg mener, der ligger en klar og en god aftale til gavn for Danmark og også til gavn for A.P. Møller, og den grundlovmæssige side vil så blive belyst ved den her høring.

Kl. 13.05

Jeg har tilkendegivet, at der ligger et notat fra Justitsministeriet, som Energiudvalget har fået oversendt, så der ikke skulle være statsretlige aspekter. Jeg mener, der var et meget klart notat fra Justitsministeriet om denne sag. Derefter er det jo op til Folketingets udvalg at afgøre, hvordan man behandler sagen.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu var det jo bestemt ikke sådan, at ministeren ikke blandede sig i det spørgsmål om høring under folketingsdebatten; da var han faktisk stærkt negativ over for hele tanken om at holde en høring. Så skiftede ministeren efterfølgende opfattelse og blev tilhænger af en høring, men så endte det med, at han blev tilhænger af en høring, der kun skal omfatte et enkelt spørgsmål, nemlig hvorvidt der er tale om brud på grundloven, og det er selvfølgelig et væsentligt spørgsmål.

Men der er også mange andre væsentlige spørgsmål, bl.a. hvad den her aftale i det hele taget går ud på, og hvilke økonomiske konsekvenser den har. Hvorfor må vi nu ikke få det belyst ved eksterne eksperter, som vil være i stand til at give Folketinget et bedre grundlag at træffe beslutning på? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor man skulle være modstander af det. Og når nu ministeren allerede på forhånd har blandet sig i folketingsdebatten, så kan han da også godt besvare det her spørgsmål.

Jeg synes ikke, det er tilfredsstillende, især ikke når man tager i betragtning, at ministeren langt fra har besvaret de spørgsmål om f.eks. de økonomiske konsekvenser, som vi har stillet i udvalget. Det ender med, at vi slet ikke får belyst tingene, inden der træffes beslutning.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg har givet klart udtryk for her i salen, hvad jeg mente var nødvendigt i den sag. Jeg har også sagt, at vi har et meget klart notat fra Justitsministeriet. Vi har lagt den her sag i Folketingssalen. Det vil sige, at alle de spørgsmål, man kan stille, jamen dem stiller man, og så besvarer ministeren dem.

Så er det jo en aftale, der er indgået mellem to parter, og så er det op til Folketinget at vurdere, om den aftale skal godkendes af Folketinget. Som sagt er det jo demokratiets spilleregler, at hvis et flertal i Folketinget mener, at økonomi- og erhvervsministeren har indgået en aftale til gavn for Danmark, så er der flertal for den. Er der ikke et flertal for den, så er der ikke et flertal for den.

Jeg mener klart, at vi fra regeringens side har fremlagt det, vi blev bedt om i foråret, nemlig at få en forhandling med A.P. Møller om denne sag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der har meldt sig to medspørgere. For at hovedspørgeren kan få lejlighed til at få det sidste ord som spørger, vil jeg først tage de to medspørgere ind, og det er først fru Anne Grete Holmsgaard og derefter hr. Ole Stavad.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Kan ministeren bekræfte, at der i denne sag punkt 1) har været tale om, at beslutningsforslaget er blevet lagt i salen på opfordring fra oppositionen; punkt 2) at der er tale om en situation, hvor aftalen ikke har været sendt ud til en høring, og at der dermed som noget helt usædvanligt er tale om

en langt mindre alsidig belysning af konsekvenserne af denne aftale, end når vi behandler alle mulige andre lov- eller beslutningsforslag i Folketinget?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er jo sådan, at der ofte er mange fædre til en sag. Det er rigtigt, at der også fra oppositionens side blev bedt om, at den her sag blev lagt i Folketingssalen. Det gjorde der også fra både Dansk Folkeparti, SF, Socialdemokratiet og regeringspartierne. Jeg har ikke haft problemer med, at vi har lagt den her sag i Folketinget som et beslutningsforslag, hvor vi kan få det belyst.

Med hensyn til høring, og at sagen er langt mindre alsidigt belyst, vil jeg blot sige, at det er jeg ikke enig

i. Det er en politisk vurdering, og jeg er uenig med spørgeren.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Ole Stavad og derefter hr. Jens Peter Vernersen.

Ole Stavad (S):

Jeg er enig i, at ministre som udgangspunkt ikke skal blande sig i, hvilke høringer Folketinget aftaler, men økonomi- og erhvervsministeren er jo ud over at være økonomi- og erhvervsminister også formand for Det Konservative Folkeparti. Derfor ville jeg tro, at økonomi- og erhvervsministerens synspunkt ville gøre indtryk på i hvert fald dele af regeringens partier.

Men jeg beder bare så indtrængende om, at økonomi- og erhvervsministeren forholder sig til, at vi står med en aftale, som har meget, meget langtrækkende virkninger, og at vi jo som folketingsmedlemmer som udgangspunkt ikke har nogen form for særlig viden på området.

Vi er selvfølgelig glade for, at vi kan stille spørgsmål og få svar fra ministeren, men hvad er problemet ved, at vi også meget gerne vil i dialog med og få synspunkter frem fra uvildige eksperter?

Kl. 13.10

Jeg går ud fra, at ministeren er af den opfattelse, at alt, hvad han afleverer til Folketinget, også er fuldt ud korrekt. Hvad er så problemet? Hvorfor vil ministeren ikke bede sit parti om at medvirke til, at vi kan få det her belyst tilstrækkeligt grundigt?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige, at det jo altid er rart, hvis en formands holdning gør indtryk i ens folketingsgruppe.

Jeg er enig i, at det er en aftale med langtrækkende virkninger. Men med hensyn til hele debatten, hvor man har været ude og sige, at der er skattestop i 39 år, så ved alle inkl. hr. Ole Stavad, at halvdelen af den olie, der ligger i Nordøen, forventes at komme op inden 2012. Derfor er det også vigtigt, at vi får mere provenu. Og hr. Ole Stavad og hans parti har haft rige muligheder for at øge det provenu, når man har haft regeringsmagten i 10 år.

Nu ligger der en aftale, og hvis man går ind og regner på konsekvensen af de investeringer, der har været, så ville man inden for de sidste tre regnskabsår kunne have fået 7,5 mia. kr. mere.

Med hensyn til de uvildige eksperter så blander de sig jo i debatten og i aviserne hver eneste dag. Det er Energipolitisk Udvalg, det er partierne, der har bestemt, hvad man skal diskutere. Så kan man altid diskutere, som en af eksperterne i Jyllands-Posten gør i dag, om ikke man kunne have fået en bedre aftale. Jamen det er jo altid en politisk vurdering og en politisk forhandling, der afgør, om man inden for den gældende forhandling kan få en bedre aftale end den, man har på nuværende

tidspunkt.

Så jeg har ingen intentioner om at bede mit parti om at ændre retning.

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, jeg synes i forbindelse med det sidste indlæg her fra økonomi- og erhvervsministeren, at ministeren må have glemt, at det jo ikke var af fri vilje, man gik i gang med disse forhandlinger. Det var sådan set, fordi der var et flertal her i Folketinget, og det flertal har ikke eksisteret tidligere.

Men lad mig også stille et spørgsmål om høringen. Det er faktisk beskrevet i den håndbog, der er lavet for Folketinget, hvordan høringer skal foregå, når de bliver besluttet. Jeg gik da ud fra, at ministeren også var enig i, at det var vigtigt at få alle sider belyst.

Det, der sker i den her sag, er, at den ene side af salen siger, at de godt vil have belyst det punkt, og den anden side siger, at de godt vil have belyst de to punkter med disse eksperter. Det er sådan set det, et flertal forhindrer, og det er fuldstændig uhørt, når det drejer sig om en høring. Det synes jeg man burde tage en ekstra drøftelse om.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Peter Vernersen, at jeg jo har ageret, som Folketingets flertal bad mig om i løbet af sommeren og efteråret.

Jeg vil også gerne sige, at det flertal ikke tidligere har været til stede. Der må jeg så blot konstatere, at jeg har hørt i denne sal fra både SF og Enhedslisten om en øget beskatning, og når man har siddet i regering i 10 år, så kunne man jo have støttet sig til de partier, der var ens parlamentariske støtte, og fået flertal.

Jeg må igen sige, at det er Energipolitisk Udvalg, der har truffet beslutning om, hvordan denne høring skal skrues sammen, og jeg må sige, at jeg synes, at de aspekter, der belyses, er fair, det er jeg nødt til at sige. Så kan man have en anden holdning.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Da der er så få spørgere i dag, tillader jeg en fjerde medspørger. Det betyder, at hr. Arne Toft også får lov at komme med som medspørger.

Arne Toft (S):

Tak. Det er rigtigt, som ministeren siger, at når man har fået en aftale, så kan man bagefter drøfte, om den kunne have været bedre, eller den kunne have været dårligere.

Jeg vil godt spørge ministeren, om man ikke, da man lavede aftalen, skelede til de aftaler, man lavede i Norge og Holland? Og hvis man gjorde det, kan ministeren så bekræfte, at de aftaler var samfundsmæssigt betydeligt bedre, end den aftale, som ministeren har lavet?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det kan bekræftes, hvad Socialdemokratiets tidligere energiordførere og også ministre på området har sagt i denne sag, at det jo mange gange ikke er muligt at sammenligne undergrundsforholdene det ene og det andet sted.

Hr. Arne Toft ved udmærket, at indvindingen af olie i Nordsøen har været meget besværlig, at man har boret på tværs under felterne. I forhold til andre steder er det en helt anden teknik, der er udviklet. Det betyder ikke, at der ikke er andre, der mestrer den teknik, men man kan ikke sammenligne. Så kunne man også lige så godt sammenligne med en lavere beskatning i England.

Kl. 13.15

Vi har historisk set haft en overskudsandel på omkring 47 pct. Det har vist sig, at en dårlig beskatning på området kun har givet omkring 40 pct. de senere år, og i den forsigtige beregning har vi nu sat den op til ca. 60 pct. Det er så det, man er utilfreds med, og det er igen en politisk vurdering, om det er tilfredsstillende. Jeg har noteret mig, at man tidligere fra Socialdemokratiets side har været tilfreds, hvis man kunne få halvdelen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har jeg hr. Keld Albrechtsen som hovedspørger, og det er det sidste spørgsmål. ... Undskyld, der er to spørgsmål tilbage.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, at som den her spørgetime udvikler sig, vokser støt og roligt det demokratiske underskud i behandlingen af den her sag om Nordsøaftalen, for nu ser vi altså, at et stort mindretal i Folketinget ønsker at få nogle spørgsmål belyst af uvildige eksperter i en høring, og det benytter regeringspartierne sammen med Dansk Folkeparti så deres flertal til at tromle hen over og nægter mindretallet denne adgang til blot og bart at få belyst en sag. Det er jo det, vi taler om, hr. minister - simpelt hen at få belyst en sag for at have et anstændigt grundlag at træffe beslutning på.

Er det ikke korrekt, at der ligger en lang række ubesvarede spørgsmål i udvalget netop omkring disse ting, som vi ønsker at få belyst? Vi er derhenne i tidsfristerne nu, at ministeren ikke svarer, før fristen for supplerende spørgsmål er udløbet, med det resultat, at der altså vil blive truffet en beslutning uden en høring og uden mulighed for at gå ind og stille supplerende spørgsmål og altså dermed også yderligere få belyst tvivlsspørgsmål i de besvarelser, som ministeren da forhåbentlig kommer med, inden lovgivningen er vedtaget.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg har fuld respekt for, at hr. Keld Albrechtsen er dybt, dybt imod aftalen. Hr. Keld Albrechtsen er dybt imod, at der sker en forlængelse af koncessionen - og det er der faktisk også et stort oppositionsparti, der har været. Det er jeg meget uenig i, for det giver flere penge til Danmark.

Vi har givet en redegørelse til Folketinget, vi har haft en forespørgselsdebat, vi har lagt sagen ned i form af et beslutningsforslag, vi har foreslået en ændring af kulbrintebeskatningen og en ændring af undergrundsloven, og så får jeg at vide, at det ikke er en anstændig behandling, fordi hr. Keld Albrechtsen ikke kan få det, han ønsker.

Jeg må bare sige, at jeg er dybt imod de synspunkter, der bliver givet udtryk for, om, at der ikke skulle foreligge et anstændigt forløb i denne sag. Det er jo mange gange, vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, en politisk vurdering, om den aftale, ministeren har indgået, er god for Danmark eller skidt for Danmark. Det kan man have en holdning til, og eksperterne ytrer sig jo hver eneste dag i aviserne.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen for det sidste spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, ministeren snakker udenom. Det her handler ikke om, hvorvidt man er tilhænger eller modstander af aftalen. Det handler om, om man ønsker at få en ordentlig belysning af sagen, inden der træffes afgørelse. Og så tillader jeg mig bare at stille det spørgsmål: Hvordan kan det være, at vi så ikke får de besvarelser? Når vi nu ikke må få en høring og få eksperterne ind til at belyse det, hvordan kan det så være, at vi heller ikke får besvarelserne til de aftalte tidspunkter, som vi skulle have, i udvalget, således at vi da

i det mindste ad den vej kunne nærme os en afklaring af, hvad den aftale dybest set kommer til at indebære? Derfor bliver jeg nødt til at gentage, at det er en utilfredsstillende måde, det kører på, og der er et stærkt voksende demokratisk underskud i dette her. Jeg vil godt spørge ministeren, nu hvor vi har set det med Irakhøringen, som ministerens regering og partierne bag den har gjort hvad de kunne for at trække tænderne ud af, og nu har man altså også klippet fjerene af nordsøenoliehøringen: Er det en generel linje, at regeringen har tænkt sig simpelt hen bare at bruge - misbruge, vil jeg sige - sit flertal her i Folketinget til reelt at forhindre muligheden for at gennemføre fornuftige høringer?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil godt sige til hr. Keld Albrechtsen, at der er blevet stillet mange spørgsmål i denne sag. Hr. Keld Albrechtsen må også have respekt for, at de mennesker, der sidder med det her, arbejder næsten nat og dag på at få de spørgsmål besvaret. Det er, som om man mener, at ministeren sidder og tilbageholder de svar, så man ikke kan få besked. Sådan hænger det ikke sammen, vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen. Vi arbejder hårdt for at få alle de spørgsmål, der stilles uafbrudt, besvaret så hurtigt som muligt.

Når det er sagt, ser jeg selvfølgelig gerne, at den aftale, der er indgået, kan træde i kraft pr. 1. januar, så staten fremover kan få flere milliarder hjem i statskassen til gavn for Danmark. Det er det, det går ud på.

Det med, at vi næsten skulle træne besvarelserne af spørgsmål, må jeg tage skarpt afstand fra.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.20

Spm. nr. US 25 - besvaret 25/11-2003

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han er stolt af at forfægte en holdning, der betyder, at et stort mindretal bliver frarøvet muligheden for at få en ordentlig og tilstrækkelig alsidig høring om konsekvenserne af Nordsøaftalen?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Ja, der er jo snart ikke meget yderligere at bidrage med i denne sag med alle de spørgere, der har været i dag. Blot vil jeg sige til det, at det jo er Energipolitisk Udvalg, der har valgt at tage den høring, som er skruet sammen. Jeg har sagt, at vi har haft redegørelsen behandlet her i Folketinget, at der er mulighed for at stille spørgsmål, at der er undergrundsloven, og at der er loven om kulbrintebeskatning. Så man kan altså fortsætte de her spørgsmål, men det er jo svært at bidrage med mere, end der er sagt i sagen.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu gik mit spørgsmål direkte til ministeren faktisk på, om han er stolt af at indtage denne her holdning. Om det er en holdning, der gør ministeren glad, om han synes, at det her er et godt demokratisk synspunkt, han indtager. Ja, den der besværlige opposition, den er godt nok et stort mindretal, men den må altså bare have det sådan, at der i denne her væsentlige sag ikke er plads til,

at den kan få en alsidig og uafhængig belysning af den.

Er ministeren stolt af det?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige, at jeg er tilfreds med, at vi får den mulighed for at belyse denne sag. Jeg har noteret mig, at SF og Enhedslisten fra starten er dybt imod denne sag, der giver flere penge hjem til Danmark. Det er jo en politisk vurdering, også i den her sag, om provenuet er godt nok, hvad visse eksperter siger i dag.

Jeg henholder mig til, at det er Energipolitisk Udvalg, der har sammensat denne her høring, som den står. Vi får set på de statsretlige aspekter, vi får set på de skattemæssige bestemmelser, der er omkring kompensationsaftalen, og det er så det.

Om det er godt økonomisk, jamen det blander alle mennesker sig i hver eneste dag. Man har mulighed for at stille alle spørgsmålene, og jeg beklager, hvis jeg ikke kan bidrage med mere.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Men der er tre, der har meldt sig som medspørgere. Vil fru Anne Grete Holmsgaard gerne vente? ... Så er det først hr. Ole Stavad, hr. Keld Albrechtsen og hr. Jens Peter Vernersen.

Ole Stavad (S):

Som økonomi- og erhvervsministeren ved, så er Socialdemokratiet tilhængere af en aftale. Vi har været tilfredse med vigtige dele af arkitekturen i den aftale. Vi har et ønske om, hvis vi mener, det sker på et ordentligt grundlag, at kunne støtte en aftale.

Derfor vil jeg godt på den baggrund stille økonomi- og erhvervsministeren et spørgsmål. Vi ser nu i Jyllands-Posten, som økonomi- og erhvervsministeren selv henviste til i foregående runde, at en af de fremmeste eksperter, som vi også har brugt i Danmark, nemlig den norske professor Diderik Lund, i dag er ude med bemærkninger omkring aftalen.

Han kommer til høringen. Men den måde, som den er skruet sammen på, forholder os muligheden for at kunne stille de spørgsmål på de områder, som han bl.a. er ude og give oplysninger efter sin vurdering om i dag. Er det i ministerens ånd? Synes ministeren, at det tjener ministeren selv, tjener regeringen, at oppositionen ikke engang kan få mulighed for at stille saglige, nøgterne spørgsmål til en af vores fremmeste eksperter?

Kl. 13.35

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Stavad, at jeg da er glad for lige pludselig at høre andre toner. Da vi hørte debatten om beslutningsforslaget, undergrundsloven og kulbrintebeskatningen, lød det nærmest, som om hr. Ole Stavad var dybt imod det resultat, vi nåede til.

Med hensyn til høringen får vi de statretlige konsekvenser belyst, vi får de skattemæssige bestemmelser belyst omkring kompensationsaftalen, og så er det jo en politisk vurdering, om det forhandlingsresultat, som ministeren har opnået i forhandlingerne, der giver de provenuer, som vi har talt om hundrede gange, er godt nok. Det er en politisk vurdering, om man vil godkende det, ministeren er nået frem til i en forhandling.

Og så må jeg sige, at jeg jo ikke er enig i alt, hvad der fremgår af Jyllands-Posten i dag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg må lige bede om, at der er ro i salen. Der foregår faktisk andet end hyggesnak i krogene her.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren igen, for ministeren svarer jo ikke på hr. Ole Stavads spørgsmål: Hvordan kan det være, at når professor Lund, som har en bred ekspertise på det her område, kommer til høringen, så er der en del af den ekspertise, som vi ikke kan få glæde af, fordi professor Lund kun må udtale sig om bestemte emner, som det åbenbart passer regeringspartierne og Dansk Folkeparti at høre om, men at de emner, som er ønsket af Socialdemokratiet og SF og Enhedslisten, må man ikke spørge professor Lund om?

Er det, fordi regeringen muligvis er bekymret for, hvad der så vil komme frem på en sådan høring? Er det her, vi når frem til sagens kerne, at det i virkeligheden er sådan, at ministeren godt er klar over, at der er dele af hans aftale med A.P. Møller, som simpelt hen ikke kan holde til at blive udsat for en ekspertbelysning, og at ministeren og hans fæller i Dansk Folkeparti derfor vil forhindre, at demokratiet kommer til at fungere i det her spørgsmål, og at professor Lund derfor kun må udtale sig om bestemte af regeringspartiernes og Dansk Folkepartis fastlagte emner?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at det jo fremgår af Diderik Lunds udtalelser til Jyllands-Posten i dag, at A.P. Møller giver afkald på et mindre milliardbeløb mod at få 27 mia. kr. igen. Det er jo ikke korrekt. DUC's samlede gevinst ved aftalen anslås til 12 mia. kr. efter skat. Der er altså langtfra tale om, at A.P. Møller giver afkald på et mindre milliardbeløb. Hvis aftalen ikke blev indgået, så ville DUC have udsigt til et overskud på 75 mia. kr. efter skat frem til 2012.

Så bliver der jo talt om, at der i 2012 skulle have været et udbud af bevillingen, som DUC ikke kunne være sikker på at vinde. Jeg må bare igen forholde mig til, at staten forventer at få et overskud på 133 mia. kr. i perioden frem til 2040, og det er et merprovenu på 31 mia. kr.

Men jeg er godt klar over, at det her er politik. Det er jo ikke kun et spørgsmål om eksperter. Der er ingen, der forhindrer alle eksperter i at komme til orde i dagens aviser. Det har de ret til. Det er fint nok for mig. Men det her er jo et spørgsmål om at få de statsretlige aspekter belyst, få kompensationsbestemmelsen belyst, og så er det jo en politisk vurdering.

Jens Peter Verner (S):

Nu har økonomi- og erhvervsministeren jo flere gange henvist til Energipolitisk Udvalg. Jeg vil egentlig godt spørge, om det også er økonomi- og erhvervsministerens personlige holdning, at det er rigtigt, at den ene halvdel i Folketingssalen her ikke får mulighed for at komme med de eksperter, der kunne bidrage til høringen, og ikke får mulighed for at rejse de spørgsmål, som det var ønskeligt for at få afklaret denne her sag. Er det også ministerens personlige holdning?

Så vil jeg også godt lige spørge i forbindelse med procentregning. Det har man før set, at man skal være forsigtig med. Ministeren sagde, at vi i Socialdemokratiet havde været tilfredse med 50 pct., og nu får man 60 pct. Jeg går ud fra, at ministeren ved, at disse 50 pct. er den olie, der bringes op, og derfor giver det et større provenu. Så man bør lige være en anelse forsigtig, når man går ind i disse procentregninger.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg er nødt til at forholde mig til, at hr. Mogens Lykketoft i Ugebrevet A4 den 17. februar i år udtaler: »Vi har hele tiden ment, at der skal ske en forbedring af samfundets udbytte af afkastet i Nordsøen. Det er et rimeligt mål, at staten modtager omkring halvdelen af overskuddet fra undergrunden.«

I Jyllands-Posten den 25. februar gentager hr. Mogens Lykkesoft det samme synspunkt med følgende udtalelser: »Det er Socialdemokratiets forudsætning med det nuværende prisniveau for olie og gas, at der i resten af denne koncessionsperiode til 2012 mindst skal betales halvdelen af profitten til samfundet, muligvis lidt mere.« Jeg har fået brev fra hr. Svend Auken om, at nu er det lige pludselig ikke profitten, nu er det lige pludselig ikke overskuddet, men nu er det lige pludselig produktionsværdien. Det kan man så kalde rygsvømning eller noget andet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil også her tillade fire medspørgere, og det betyder, at også hr. Jacob Buksti kommer til at spørge.

Jacob Buksti (S):

Når ministeren nu er så venlig at citere fra Ugebrevet A4, vil ministeren så ikke citere alt det, der står, nemlig at de

50 pct. skulle give 5 mia. Det må jo være, fordi det er et spørgsmål om, hvad man tager de 50 pct. af. Er det ikke korrekt, at det provenu, regeringen regner med her, klart er under 5 mia. kr.? Og vil ministeren ikke godt læse sætningen færdig?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det her kan jo hurtigt blive en strid om ord. Hr. Jacob Buksti kan jo læse alt, hvad der står i Ugebrevet A4.

Men når man taler om halvdelen af overskuddet, så plejer overskuddet at fremkomme ved, at man har nogle udgifter og nogle indtægter, så trækker man dem fra hinanden, og så har man et overskud. Når jeg så efterfølgende i Jyllands-Posten ser »halvdelen af profitten til samfundet«, så er det vel også sådan, når man har udgifter og indtægter.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hovedspørgeren har stadig væk to spørgsmål.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det giver da et eller andet sted lidt håb, at ministeren trods alt ikke vil stille sig op og sige, at han er stolt af den holdning, han indtager i sagen om høringen.

Jeg vil godt vide: Hvad er det, der er ministerens helt afgørende argument for ikke at have en holdning, der hedder, at selvfølgelig skal en høring også omfatte de økonomiske konsekvenser af aftalen og hele voldgiftsspørgsmålet? Hvad er det, der er ministerens begrundelse for det? Er der anden begrundelse, end at ministeren, der jo har siddet på den ene side af forhandlingsbordet, synes, at han selv er godt nok oplyst? Er der anden begrundelse?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at betragtningerne om at have voldgift med inde i aftalen bl.a. skyldtes et ønske, der blev skabt fra socialdemokratisk side, og jeg synes faktisk, at det var en god del af arkitekturen i den aftale, der ligger. De skattemæssige aspekter af kompensationsaftalen er også noget af det, der bliver set på. Hvordan Det Energipolitiske Udvalg i Folketinget skruer denne her høring sammen, blander ministeren sig altså ikke i.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Anne Grete Holmsgaard for et sidste spørgsmål.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nej, jeg har ikke bedt ministeren om at blande sig i Folketingets arbejde. Jeg har udelukkende spurgt til ministerens holdning som formand for Det Konservative Folkeparti. Jeg vil godt gentage: Ministeren har været ude at bakke denne her holdning op om, at en høring skal være en kvart høring eller til nød en halv høring, så hvad er ministerens argumenter for, at den skal være halv, og at den ikke kan komme til at omfatte de økonomiske konsekvenser og belysning af hele spørgsmålet om rækkevidden af voldgiften?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige, at vi har valgt at lægge denne her sag ned. Jeg er jo nødt til at gentage mig selv, fordi der åbenbart ikke blev hørt efter. Vi har valgt at lægge denne her sag ned som et beslutningsforslag, hvortil der kan stilles spørgsmål, alle de spørgsmål, man vil. Vi har valgt at behandle undergrundsloven, vi har valgt at behandle ændringer af kulbrintebeskatningen her i salen med alle de spørgsmål, der kan stilles, og så skal man tillægges, at man ikke ønsker at svare på nogle ting, man skal tillægges en hel masse.

Min holdning er, at der er lavet en aftale. I forbindelse med den kan vi så have en diskussion af de statsretlige aspekter, vi kan have en diskussion af kompensationsaftalen, om den nu er inden for gældende regler. Men vurderingen af det forhandlingsresultat, ministeren har, må da være en politisk vurdering.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 26 - besvaret 02/12-2003

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne stille statsministeren et spørgsmål på baggrund af de alvorlige oplysninger, der er fremkommet i Jyllands-Posten her til morgen om endnu et skattehul. Det vælter jo ud af skabet ovre i Skatteministeriet med skattehuller, som man ikke har fået gjort noget ved, og ifølge de oplysninger, der foreligger, tyder meget endda på, at dette skattehul vedrørende Nordsøen ville der faktisk ikke være blevet gjort noget ved, hvis det ikke var blevet afsløret nu, og det kunne have fået den virkning, at der var blevet indbygget et meget stort tab i Nordsøaftalen. Det kan være, det allerede er sket, det må vi have undersøgt.

Kl. 13.05

Men jeg vil godt spørge statsministeren: Hvor lang tid kan statsministeren blive ved med at se på det kaos, der er i Skatteministeriet? Hvor lang tid kan statsministeren blive ved med at se på, at det ene skattehul efter det andet, som der for længst burde være gjort noget ved, dukker op? I tilfældet her tyder alt på, at man har vidst alt om det, og er det ikke en fuldstændig uholdbar situation, som statsministeren ikke længere kan leve med?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Albrechtsens karakteristik af forholdene i Skatteministeriet må stå fuldstændig for hr. Keld Albrechtsens egen regning, men lad os nu holde os til, hvad denne sag drejer sig om.

Jeg har forstået, at skatteministeren vil stille et ændringsforslag til lovforslaget, som udmønter aftalen mellem regeringen og A.P. Møller - Mærsk. Der har været sået tvivl om, hvorvidt der skulle

være et hul i lovforslaget, og for at være på den sikre side stiller skatteministeren nu et ændringsforslag. Jeg må sige, at det synes jeg er den helt korrekte fremgangsmåde.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, hr. statsminister, at jeg bliver meget bekymret, også med henblik på statsministerens rolle i disse sager, når statsministeren svarer så letsindigt, som han gør nu.

Det fremgår meget klart af de oplysninger, der foreligger, at man hele tiden har vidst, at der var et skattehul, men man har bare ikke villet lukke det. Men så kommer det frem i pressen, og så synes man pludselig, det er nødvendigt at gøre noget ved det. Der står i Jyllands-Posten, at man udtaler fra ministeriet, at man ikke kan holde til, at der skal være historier om det i pressen, og det efterlader det indtryk, at selve skattehullet er man sådan set ligeglad med, men når det nu er blevet afsløret, føler man sig alligevel presset til at gøre noget ved det.

Jeg vil spørge statsministeren, om han vil få lavet en undersøgelse af, om det er en korrekt fremstilling af forløbet. Jeg har forstået, at han har iværksat en kommissionsundersøgelse vedrørende et af de andre skattehuller, som skatteministeren har ansvaret for, og vil statsministeren lave en tilsvarende kommissionsundersøgelse vedrørende sagen her og forklare, hvorfor der først blev gjort noget ved den, da den blev afsløret?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som hr. Albrechtsen ved, rører det mig altid næsten til tårer, når hr. Albrechtsen giver udtryk for sin omsorg for mit velbefindende og min rolle i forskellige sager. Men jeg kan sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg ikke har nogen rolle i denne sag. Jeg refererer, at skatteministeren vil stille et ændringsforslag til lovforslaget, og det gør skatteministeren, før det overhovedet er blevet konstateret, om nogen udnytter det hul.

Det må stå helt for hr. Keld Albrechtsens egen regning, når han påstår, at man hele tiden har vidst, at der var et hul. Det skal jeg slet ikke komme ind på, for jeg kender ikke tilstrækkeligt til sagen til at kunne sige noget om det. Jeg kan bare sige, at i samme øjeblik der er rejst tvivl om, hvorvidt der kunne tænkes at ske en udnyttelse af reglerne i fremtiden, stiller skatteministeren et ændringsforslag, allerede inden nogen kan gøre brug af disse regler. Jeg må da sige, at det er at være ude i god tid, og det er også sådan, det bør være: Hvis man opdager et hul, eller hvis man opdager, at der er risiko for, at der kan blive et hul, skal man selvfølgelig lukke det.

Jens Peter Verner (S):

Nu brugte statsministeren vendingen »før nogen udnytter et hul«. Jeg troede egentlig, vi var kommet så langt i de diskussioner, vi har haft her i Folketingssalen om det andet hul, at der var fuld klarhed over, at når nogen udnytter et hul, er det for sent at lukke det, for så er pengene løbet gennem hullet.

Det kan ikke nytte, at statsministeren sidder og kigger, som om han ikke forstår det. Jeg har skrevet, hvad statsministeren sagde, og det kan vi læse efterfølgende. Det er helt afgørende, at man lukker et hul, før nogen når at udnytte det, det er helt afgørende, at man lukker et hul, lige så snart man på nogen måde har en anelse om, at det er der.

Statsministeren må erkende, at denne sag aldrig var kommet frem, hvis vi ikke havde rejst den, også gennem pressen. Det er os, der har fundet det hul, det er jo ikke Skatteministeriets folk, der er fundet det. Det er os, der har fundet det, og det er sådan set sagen i en nøddeskal.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvem der har fundet ud af hvad. Jeg kan bare konstatere, at skatteministeren stiller altså et ændringsforslag, før der overhovedet er opstået et praktisk problem.

Det må man da sige er at være ude i rette tid, og det burde oppositionen da glæde sig over. Nu er det altså også galt, når skatteministeren kommer i tide med et ændringsforslag, men vi kan jo kun konstatere, at lige gyldigt hvad, vil oppositionen være sur og utilfreds.

Kl. 13.10

Ole Stavad (S):

Jeg synes, det lyder, som om statsministeren ikke helt er briefet op på sagen, og jeg skal da gerne undskylde, hvis det er tilfældet.

Men forhistorien er jo, at der blev lavet et meget grundigt forarbejde af den tidligere regering sammen med eksperterne. Der blev udarbejdet paragraffer og bemærkninger, men alt det har man fra skatteministerens side - helt bevidst må jeg gå ud fra - valgt ikke at medtage i den lovgivning, vi i øjeblikket har til behandling her i Folketinget. Så rejser pressen sagen, og derefter siger man fra Skatteministeriets side, at der ikke er noget problem, men man kommer alligevel med et ændringsforslag. Det er altså det samme, som vi har oplevet ved et parallelt forløb i de foregående uger, og kan statsministeren ikke godt forstå, at det lyder underligt? Var det ikke en idé at sige til skatteministeren, at han ikke kan få lov til at smide alle de forarbejder og alt det arbejde, der er lavet under den tidligere regering, og som har relevans for den lovgivning, skatteministeren arbejder med, ud? Han skal finde det frem og få sine embedsmænd til at gå det igennem.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror altså, det ville være lidt vidtgående at forlange, at skatteministeren i den nuværende regering skulle fremsætte alle de forslag, som hr. Ole Stavad eller andre måtte have haft ideer om i sin tid.

Jeg vil gerne understrege, at også på dette punkt er regeringens linje meget klar, nemlig at hvis man bliver opmærksom på et hul eller bliver opmærksom på, at der er risiko for et hul, skal det lukkes, og det skal lukkes prompte. Det vil jeg gerne understrege. Men i dette tilfælde er der altså tale om, at skatteministeren kommer med et forslag, inden der overhovedet bliver et problem. Det er da den rigtige måde at gøre det på, og jeg appellerer bare til oppositionen om at anerkende, at det gør skatteministeren, inden det er konstateret, om der rent faktisk er et problem, men kun er rejst tvivl om, hvorvidt der kunne være et problem. Det er da den rigtige måde at gøre det på.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg ved ikke, om statsministeren vil opfatte det som omsorg eller ej, men jeg vil bare sige til statsministeren, at han skal tænke sig godt om, før det, der nu er et problem for skatteministeren, går hen og også bliver et problem for statsministeren.

Det vil blive et problem, som statsministeren bitterligt vil fortryde efterfølgende, hvis han ikke er med til at få ryddet op her og nu, for statsministeren giver jo en forkert fremstilling af sagen. Han fremstiller det, som om man lige pludselig har opdaget et skattehul, men ifølge oplysningerne i Jyllands-Posten havde man vurderet, at man ikke ville gøre noget ved det. Man havde for længst opdaget det, man vidste, det var der, men man havde vurderet, at det ville man ikke gøre noget ved. Men så bliver det afsløret og kommer ud til offentligheden, og fordi man har holdt hånden over masser af andre skattehuller, føler man pludselig, at nu bliver man nødt til at fremsætte et lovforslag. Så fik jeg ikke svar på mit spørgsmål fra før: Vil statsministeren oplyse, om vi får en sådan kommissionsundersøgelse?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det er der absolut ingen planer om, og det, jeg svarer nu, er alene med udgangspunkt i

læsningen af artiklen i Jyllands-Posten, vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen. Jeg forstår, at det også er det, hr. Keld Albrechtsen baserer sig på, og derfor må hr. Keld Albrechtsens fortolkninger og konklusioner stå fuldstændig for hr. Keld Albrechtsens egen regning.

Som jeg har læst artiklen i Jyllands-Posten, fremgår det, at man i Skatteministeriet var af den opfattelse, at der allerede var hjemmel til at undgå dette hul eller dette problem. Men jeg kan da ikke kritisere, at i samme øjeblik der bliver rejst tvivl om, hvorvidt det er helt håndfast, vælger man for en sikkerheds skyld og for at undgå enhver tvivl at stille et ændringsforslag til lovforslaget.

Jeg må sige, at jeg synes altså, det er den korrekte måde at gribe det an på. Man bliver opmærksom på, at der kan være et problem, og så får man løst det, inden det overhovedet når at blive et faktisk problem. Det burde hr. Keld Albrechtsen glæde sig over.

Kl. 13.15

Aage Frandsen (SF):

Jeg har ikke indtryk af, at der er nogen, der bebrejder skatteministeren, at han har gjort noget i dette tilfælde. Men som hr. Ole Stavad sagde før, har man jo hele tiden haft et beredskab i Skatteministeriet, som bl.a. består af en masse godt materiale, som stammer fra den tidligere regerings tid.

Jeg forstod det sådan, at man ikke ville fremsætte alle forslagene fra den tidligere regerings tid. Men man har altså et beredskab, og var det ikke en idé, at man sagde til skatteministeren, at det skal han altså lige lade være med at smide væk. Hvis man har smidt det væk, kan det nok genfindes, for det kunne jo være, at der på et tidspunkt kom en historie i en avis om, at der var et hul. Et andet spørgsmål til statsministeren: Er det ikke rigtigt, at den nuværende regering har nedprioriteret Skatteministeriet ved bl.a. at lukke de kontorer, hvis arbejde netop havde til formål at sikre, at sådanne huller ikke opstår? Derfor er det ikke helt uforskyldt, hvis det viser sig, at der opstår nogle huller, fordi man netop ikke har villet dække dem til.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg kan fuldstændig afvise, at denne regering skulle have nedprioriteret skattekontrollen. Skattekontrollen er fuldt på højde med, hvad skattekontrollen har været tidligere, og på punkter, hvor der er behov for at styrke skattekontrollen, vil regeringen ikke tøve med at gøre det, for én ting skal stå fuldstændig klart: Der må ikke være huller i skattesystemet. Bliver de konstateret, skal de lukkes, og de skal lukkes prompte. Det skal være sådan, at folk betaler den skat, de skal betale. Det skal man ikke kunne smyge sig uden om, derfor skal skattekontrollen være i orden, og det er også denne regerings linje.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, som jo desværre forholder sig passivt til denne sag, om det skal tages som udtryk for, at statsministeren nu kan garantere, at der ikke vælter flere udækkede skattehuller ud af skabet ud over dem, som vi allerede har fået på bordet. Kan statsministeren garantere det? Og hvis statsministeren ikke kan garantere det, vil statsministeren så erkende, at han lever livet farligt som statsminister, for så har han en skatteminister, som vi alle sammen ved ikke længere har styr på tingene, og som statsministeren alligevel lader fortsætte, endda uden at starte en kommissionsundersøgelse af sagen?

Så vil jeg godt spørge statsministeren: Er det regeringen, der står bag, når formanden for Folketingets Enerkipolitiske Udvalg ifølge Ritzau afviser, at dette emne skal kunne belyses på den høring om Nordsøen, vi skal have på næste tirsdag? Jeg synes, det er et uhørt skridt, hvis det virkelig er rigtigt, at formanden for Folketingets Enerkipolitiske Udvalg ikke vil have skattesagen

her belyst på den høring, men jeg kunne også godt få den fornemmelse, at det ikke er formanden for udvalget, der har den holdning, men at den stammer fra visse ministre. Er det regeringen, der står bag dette indgreb over for høringen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen blander sig ikke i, hvordan Folketinget tilrettelægger sine høringer. Det må de politiske partier selv drøfte.

Det, jeg kan garantere hr. Keld Albrechtsen, er, at regeringen til enhver tid vil sætte de kræfter ind, det nu er nødvendigt at sætte ind for at lukke de huller, der måtte blive konstateret, eller der, hvor det bliver konstateret, at der er risiko for huller, for det skal være sådan, at virksomheder og enkeltpersoner naturligvis betaler den skat, de skal i henhold til lovgivningen. Det skal man ikke kunne smyge sig uden om. Det er regeringens linje.

Hermed sluttede spørgsmålet.